

50 VUOTTA VAPAAEHTOISTA MAANPUOLUSTUSTYÖTÄ

MAANPUOLUSTAJA

Maanpuolustuskiltojen liitto 50 vuotta • 1963 – 2013

POHJOIS-SUOMEN
 Oulu 12.6.1969
 N:o 22 /Koul/5 sal
 Asia sissien koulutus
 Viite PE:n kirj n:o 42/Jvtsto/
 5 sal/14.6.69

105
 Kappale
 Eiv. T.

Marko Palokangas

SOTAKORIKESKUS
 Helsinki
 Eivät
 GISSISOTAMIEHEKILTA
 (Ehdotus
 Yleistä
 Tämä muistio selostaa...
 Tärkeisiin mies- ja tarvikeresurssien...
 Tärkeisiin mie- ja tarvikeresurssien...
 Tärkeisiin mie- ja tarvikeresurssien...

SALAINEN

**RÄJÄHTÄVÄÄ
 TYHJYYTTÄ**

SISSITOIMINTA SUOMALAISSA SOTATAIDOSSA

540 sivua
 Kovakantinen

TILAA NYT

Kustannusosakeyhtiö Suomen Miehen kustantamaa, Maanpuolustuskorkeakoulun julkaisusarjaan kuuluvaa kirjaa on saatavissa Suomen Sotilas -lehden kautta.

Kirjan hinta 39 euroa + postituskulut (n. 10 euroa). Kirjaa voi tilata sähköpostitse osoitteesta: asiakaspalvelu@kustantajapalvelut.fi tai puhelimitse: (03) 4246 5334.

Kirjan voi myös ostaa 39 euron hintaan Inttistoresta, Pohjoinen Hesperiankatu 15, 00260 Helsinki.

50 vuotta kiltatoimintaa

Katse eteen päin!

Tämän Maanpuolustus-
kiltojen liiton (MPKL)
50-vuotisjuhlauskaisun
pääosassa ovat killat ja
kiltalaiset. Monet emo-
järjestöään vanhempia.

Ensimmäiset joukko-osastokillat
syntyivät 50-luvulla. Niiden tarkoi-
tuksena oli ylläpitää joukko-osaston
perinteitä sekä tarjota joukko-osas-
tossa varusmiehenä ja kantahenkilö-
kuntaan kuuluvanapalveluille mah-
dollisuus tavata toisiaan ”siviilissä.”
Tällaisia klubeja oli syntynyt useisiin
joukko-osastoihin 60-luvun alkuun
tullessa.

Puolustusvoimain silloiselle ko-
mentajalle jalkaväenkenraali **Sakari
Simeliukselle** esitettiin 13.10.1960:
”... että joukko-osastokiltojen toi-
mintaa tehostettaisiin ja joukko-osas-
tokiltojen toiminta pantaisiin alulle
niissä joukko-osastoissa, joissa täl-
laista toimintaa ei vielä ole ollut. Toi-
minnan aloittajina olisivat upseeri- ja
aliupseerijärjestöt sekä yksityiset hen-
kilöt. Toiminnalla olisi huomattava
merkitys maanpuolustushengen ko-
hottajana...”

Parin vuoden kuluttua 19.2.1963
pääesikunnan tiedotustoimiston sil-
loinen päällikkö everstiluutnantti **Vil-
ho Tervasmäki** esitti: ”Pääesikun-
ta pitää suotavana, että killat saisivat
yhteisen johtoelimen, jonka tulisi toi-

mia vapaasti, mutta kuitenkin yhteis-
työssä pääesikunnan kanssa.”

Maanpuolustuskiltojen liiton syn-
tysanat oli lausuttu. 24.4.1963 Kataja-
nokan upseerikerholla oli paikalla 41
henkilöä, jotka edustivat Upseeriliit-
toa, Aliupseeriliittoa, Suomen Reser-
viupseeriliittoa, Reservin Aliupseeri-
en Liittoa, Maanpuolustuksen Tukea,
Suomalaisen Yhteiskunnan Tukea,
Urlus-säätiötä, pääesikuntaa sekä eri
kiloja. Edellä mainitut yhteisöt oli-
vat pitäneet 8.4.1963 kokouksen, jos-
sa hyväksyttiin Joukko-osastokiltojen
Neuvottelukunnan säännöt. Jäseneksi
voisi päästä ... ”ikään, sukupuoleen,
sotilasarvoon, uskonnolliseen tai po-
liittiseen vakaumukseen katsomatta.”
Tästä kokouksesta alkoi vapaaehto-
isen maanpuolustuksen kansalaisjär-
jestön – Maanpuolustuskiltojen liiton
- nyt jo yli 50 vuotta kestänyt taival.

Liiton nimi on vaihtunut vuosien
aikana neljä kertaa:

- Joukko-osastokiltojen
Neuvottelukunta 1963-65
- Joukko-osastokillat 1966-69
- Maanpuolustuskillat ry 1970-83
- Maanpuolustuskiltojen liitto ry
1983-

Maanpuolustuskiltojen liiton en-
simmäisen historiikin laati vuonna
1993 liiton täyttäessä 30 vuotta **Ari-**

Pekka Elomaa Turun yliopistolle pro
gradu -työnä. Kirjan nimi on ”Tahtoa
ja Tekoja” (ISBN 951-95800-7-7). Ari-
Pekka Elomaan työtä ohjasi apulais-
professori **Jussi T. Lappalainen**. Jos
kiltatoiminnan, liiton ja kiltojen histo-
ria kiinnostaa, niin kirjaa on vielä saa-
tavilla jonkun verran liiton toimistos-
ta 20 euron hintaan (sis. postikulut).

Olen saanut seurata kiltatoimin-
nan kehittymistä 27 vuoden ajan ai-
tiopaikalta. Tulin liiton järjestösihtee-
riksi helmikuussa 1987 Merivoimien
Esikunnan komento- ja koulutusosas-
ton toimistoupseerin tehtävästä. Tänä
aikana on paljon muuttunut. Yhteis-
kunnan yleinen ilmapiiri on muuttu-
nut maanpuolustusmyönteisemmäksi
ja meistä on tullut avoin ”tietoyhteis-
kunta.”

Puolustusvoimien tiedotus on
muuttunut entistä avoimemmaksi,
eikä sotilaitos ole enää missään mää-
rin muusta yhteiskunnasta eristäyty-
nyt suljettu linnake. Tiedonvälitykses-
sä on tapahtunut huima kehitys – jopa
niin huima ettei perässä aina tahdo
pysyä. Järjestötyössä tietotekniikasta
on tullut olennainen osa sujuvaa työs-
kentelyä ja asioiden hallintaa.

Kun keväällä 1987 tein ensimmäis-
tä yhteenvedoani kiltojen toiminnas-
ta, välineinä oli lyijykynä, kumi, vii-
votin, taskulaskin ja monta konseptia
ruutupaperia, jotka teipattiin yhteen

isoksi lakanaksi. Tämä jaettiin sitten
sarakkeisiin, vasemman puoleisim-
paan kiltojen nimet ja muihin sitten
jäsenmääriä, tilaisuuksien lukumää-
riä ym. toimintatietoja. Ensimmäinen
tietokone ja printteri saatiin liiton toi-
mistoon lahjoituksena tammikuussa
1988. Kiitos siitä kuuluu kiltaveli **Las-
se Lähteelle**, joka lahjoitti koneen liit-
tolle. Muistan yhä kuinka innoissani
olin tästä uudesta apuvälineestä, joka
muutti rutiinitöiden suorittamisen rat-
kaisevasti helpommaksi. Siis kattojär-
jestön toimistossa, mutta ei välttämät-
tä kentällä. Siellä työskenneltiin vielä
aika pitkään vanhoilla menetelmillä.
Nykyään tilanne on sellainen, että yh-
distystoiminnan perusasioihin kuulu-
vat yhdistyksen nettisivut ja että luot-
tamushenkilöillä on sähköposti. Ilman
niitä toimintamahdollisuudet ovat ra-
joittuneet, jollei sitten haluta varta
vasten pitää killan toimintaa pienen
suljetun piirin omana juttuna. Aktii-
viselle ja laajamittaiselle yhdistystoi-
minnalle kehityksen kelkassa pysymi-
nen on kuitenkin ensiarvoisen tärkeää
ja suorastaan elinehto.

Liiton yksi tärkeimmistä tehtävis-
tä on joukko-osastojen ja aselajien pe-
rinteiden ylläpito. Se riittääkin kenties
kiltatoiminnan hengissä pysymiseen,
mutta ei kehittämiseen. Tarvitaan
muutakin kuin kokouksia, maanpuo-
lustusjuhlia tai retkiä sotahistorialli-
siin kohteisiin.

Yhtä kauan kuin olen liiton palve-
luksessa ollut, on ääneen ihmetelty
miten nuoret saadaan mukaan kiltat-
toimintaan. Vastaukseni on aina ol-
lut sama: järjestetään sellaista toimin-

taa, joka nuoria kiinnostaa. No mikä
nuoria kiinnostaa? Nuoria kiinnostaa
toiminta, tekeminen. Tarvitaan ”äk-
söniä” ja koulutusta. Vapaaehtoinen
maanpuolustuskoulutus tarjoaa tätä.

Maanpuolustuskiltojen liitto on yksi
Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen
(MPK) perustajajäsenistä, mutta so-
tillaalisia valmiuksia tai turvallisuutta
ja varautumista palvelevaa koulutusta
järjestää vain reilusti alle puolet liiton
jäsenkilloista. Koulutuksen järjestä-
mistä on killoissa syytä miettiä huo-
mattavasti enemmän. Joissakin kil-
loissa tässä on onnistuttu erinomaisen
hyvin ja kiltaan on liittynyt runsaasti
uusia nuoria jäseniä (lue: alle 40-vuo-
tiaita). Koulutuksen järjestäminen on-
nistuu ottamalla yhteyttä paikalliseen
Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen
KOTU-yksikköön (= koulutus- ja tu-
kiyksikkö). Koulutuksen on oltava so-
tillaalisia valmiuksia palvelevaa tai
varautumista ja turvallisuutta palve-
levaa. Siitä hyötyy koko yhteiskunta
ja ennen kaikkea kiltalainen itse. Mitä
tahansa kurseja ei kannata järjestää.
Koulutuksen on tuettava maanpuolus-
tusta aidosti. Muussa tapauksessa se
on ajanhukkaa.

Edellä oleva ei tarkoita sitä etteikö
kiltatoiminta tarvitse myös sellaisia
yhdistyksiä, joiden toiminnan päätar-
koitus on pelkästään perinteiden yl-
läpitäminen tai sotahistoria. Kyllä se
tarvitsee. Kiltatoiminnan rikkaus on
siinä, että kiltoja on laidasta laitaan.
Jokaiselle löytyy sellainen kilta, jonka
toiminta ja tarkoitus kiinnostaa.

Liittotasolta katsottuna se on sa-
malla myös kiltatoiminnan kompas-

tuskivi. Toiminta hajaantuu useam-
malle osa-alueelle eikä kaikkia voi
miellyttää samanaikaisesti.

Liiton menneistä 20 vuodesta val-
mistuu historiikki. Itä-Suomen yli-
opiston dosentti **Jarkko Kempin** kir-
joittama historiikki kattaa vuodet
1994-2013. Historiikki julkaistaan sen
lopullisesti valmistuttua pdf-versiona,
joka on ladattavissa liiton internet-si-
vuilta.

Tämä Maanpuolustaja-lehti on kil-
tatoiminnan 50-vuotisjuhlalukunumero.
Pääpaino ei ole liiton esittelyssä, vaan
kiltatyössä, jota liiton jäsenyhdistyk-
set tekevät. Sitä työtä killoissa tekevät
lukuisat kentällä toimivat vapaaehtoi-
set niin kiltojen johdossa kuin rivijä-
senenä.

Esitän teille, hyvät kiltaveljet ja si-
saret, kunnioittavan kiitokseni tästä
työstä. Kiitos siitä, että jaksatte vuo-
desta toiseen uhrata aikaanne vapaa-
ehtoiselle maanpuolustustyölle ja olla
mukana rakentamassa itsenäistä ja
turvallista Suomea.

Kiltatoiminnan hengessä:

Rakennamme perinteille - Elämme
tätä päivää - Tähtäämme tulevaisuuteen

Henry Siikander
Toiminnajohtaja
MPKL

Rakennamme perinteille - Elämme tätä päivää - Tähtäämme tulevaisuuteen

Killoissa olemme tasa-arvoisia s. 36

■ Killoissa olemme tasa-arvoisia, toteaa myös Maanpuolustuskiltojen liiton edellinen puheenjohtaja, teollisuusneuvos, majuri **Erkko Kajander**, pitkän linjan rannikkojääkärikiltalainen.

s. 40

Saaristomeren suojana

■ Idyllinen saaristomeri antaa hienot puitteet konkreettisesti merelliselle maanpuolustustyölle.

Sillan rakentajat s. 75

■ Maanpuolustus on aina sillanrakennusta, mutta Pohjan pioneereille se on sitä kirjaimellisesti.

MPKL 50-vuotisjuhlalehti
Suomen Sotilas -lehden erikoisnumero

Toimitus
MPKL ry
Döbelninkatu 2
00260 Helsinki
www.mpkl.fi

Vastaava toimittaja
Jaakko Puuperä
050 590 3964
jaakko.puuperä@suomensotilas.fi

Kustantaja
Kustannus Oy
Suomen Mies
Döbelninkatu 2
00260 Helsinki
010 423 8380
www.suomensotilas.fi

Taitto ja ulkoasu
Kalevantuli
Matti Vartiala
040 589 4547

Kannen kuvat
Puolustusvoimat

Paino
Printall AS, Tallinna
www.printall.ee

SISÄLLYS

Ratsumieskilta

8 "Hakkaa päälle!" – Matti Hilska

Suomenlinnan Rannikkotyökilta ry

13 Rautaa, tahtoa ja tekoja – Pekka Mäkelä

Viestikilta

18 Viestikilta kunnosti Lokin – Pellervo Pekkola ja Tapio Teittinen

Sotilaspoliisieskadroona – Lahden kilta ry

23 Ammuntaa ja SPOL-taitoja – Marko Patrakka

Pohjanlahden laivastokilta ry

25 Merimies on erimies – Teuvo Roden

MPKL:n puheenjohtaja Pauli Mikkola

28 Pitkän linjan kiltamies – Haastattelu Jarkko Kemppi

Kankaanpään Seudun Tykistökilta ry

30 Kordiitin tuoksua Pohjankankaalta – Hannu Vettenranta

Teollisuusneuvos Erkko Kajander

36 Killoissa olemme kaikki samanarvoisia – Haastattelu: Jarkko Kemppi

Saaristomeren merivartioston kilta ry

40 Saaristomeren suojana – Ismo Suomi

Porin prikaatin kilta ry

45 Teksti: Eino Järvinen

Sotilasmusiikkikilta

48 Sotilasmusiikkiperinteitä vaalien – Heino Koistinen

Autojoukkojen Helsingin Kilta ry

52 50-vuotias Autokilta paalupaikalla – Timo Koukkari

MPKL:n toiminnanjohtaja Henry Siikander

56 Tähtäämme tulevaisuuteen – Haastattelu: Jarkko Kemppi

Turvakurssin Kilta

60 Maanpuolustusaatetta tasa-arvon hengessä – Jaanaliisa Kuoppa

Pohjoismaiset kiltapäivät

61 Teksti: Henry Siikander

Turvallisuuspolitiikan seminaarit

65 Maanpuolustuskiltojen liiton päätapahtuma – Henry Siikander

JR 56 ja JR 60 kilta ry

70 Esimerkillistä työtä perinteiden ylläpitämiseksi – Pentti Isotupa

Jarmo Merinen

73 Täysillä kiltatyössä – Haastattelu: Jarkko Kemppi

Kaartin Jääkärirykmentin Kilta ry

74 Tulta ja löylyjä – Ritva Mikkola

Pohjan Pioneerikilta ry

75 Maanpuolustuksen sillan rakentajat – Seppo Suhonen

”Hakkaa päälle!”

Maanpuolustuskiltojen liitto rakentaa perinteille. Myös osa killoista on keskittynyt toiminnassaan nimenomaan kunniakkaiden sotilasperinteittemme ylläpitoon. Vaikka ratsuväki onkin taistelukentillä auttamattomasti historiaa, ovat ratsuväkiperinnettä ylläpitävät killat tiukasti tätä päivää. Ratsumieskillan toiminta on elävää sotilasperinnetyötä parhaimmillaan. Eräs eskadrooniin jakautuvan killan ”perusyksikkö” toimii Lahdessa, Hakkapeliittain kotiinpaluu-patsaankin kotikaupungissa.

Itä-Karjalan toiset suuret ratsastuskilpailut Sungussa: Luutnantti Virkkunen, hevonen ”Olivia” HRR. Sunku, URR 23.08.1942.

PEKKA NIEMINEN

■ RATSUMIESKILTA • MATTI HILSKA

Moni kilta on kattojärjestöään, viime vuonna 50 vuotta täyttäneitä Maanpuolustuskiltojen liittoa (MPKL) vanhempi.

– Ratsumieskillan perustamisen päämäärinä voidaan hyvällä syyllä pitää everstiluutnantti **Mauno Roihaa**, joka Hämeen Ratsujääkäripataljoonan komentajana kutsui joukot kokoukseen syyskuussa 1962. Ajatuksen killasta hän oli saanut sisarjoukko-osastolta. Rakuunat olivat perustaneet oman kiltansa vuotta aiemmin, kertoo Matti Hilska Ratsumieskillan Lahden Eskadronasta Maanpuolustaja-lehdelle.

– Jäsenkunta koostui aluksi HRR:ssä sodan aikana palvelleista sekä pataljoonan henkilökunnasta. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksikin valittiin HRR:n sodanaikainen komentaja, **Gustaf Ehrnrooth**.

Muutamassa vuodessa jäsenmäärä kohosi yli tuhannen ja paikalliseskadronia oli pian kahdeksan.

SA-KUVA

■ Eversti Ehrnroth (HRR:n komentaja). Äänisniemi 15.03.1942. Alkuperäinen kuvateksti.

Perinneratsukot hyökkäyksessä Hennalan lippukentällä.

LOTTA KARJALAINEN

Ratsumieskillan (oik.) ansiomitali on maan vanhin killan ansiomitali.

”Tuorein ratsuosaston perustaja on Lahden Eskadroona.”

– Killan ja HÄMRJP:n (Hämeen Ratsujääkäripataljoonan) yhteistyö oli alusta alkaen tiivistä ja jatkuu edelleen. Kilta oli vahvasti mukana Ratsumies-lehden tekemisessä ja varusmiesten palkitsemisissa. Vuosijuhlat ja perinnepäivät ovat olleet yhteisiä. Sekä killa että lehti on palkittu useasti MPKL:n toimesta.

Ratsaille!

Ratsuväen perinne on saatu siirrettyä sukupolvelta toiselle ja ”HAKKAA PÄÄLLE!!!” kaikuu voimalla edelleenkin, kun sen aika on.

Kiltalaiset ovat olleet aktivisteina muutamassa suur tapahtumassa kuten Taistelijantalon rakentamisessa Ilomantsiin (1988) ja Hakkapeliittain kotiinpaluu-patsaan pystyttämiseksi Lahteen (1975) ja myös sen siirtoon (1991) nykyiselle paikalle torin kupeelle sekä monessa muussakin muistomerkkihankkeessa.

Veteraanien ikääntyessä ja HÄMRJP:nkin typistyessä jäsenmäärä kääntyi laskuun viime vuosikymmenen lopulla. Uutta potkua toimintaan antoi suomenhevonen ja ratsastus. Tämä yhdistelmä teho-

JATKUU SIVULLE 12 >

MATTI HILSKA

Kiinnostaako Ratsumieskillassa toiminta?

Puheenjohtaja:
Jukka Elomaa

Kevätkatu 20 F
15240 Lahti
jukka.elomaa@phnet.fi
www.ratsumieskilta.fi

Breitenfeldin tapahtumassa sekä pataljoonan että killan lippu ovat ratsain.

■ Ratsumieskilleden toiminta on kansainvälistä ja komeaa, niin kuin ratsuväessä on tapana. Tässä kiltalaiset vierailulla unkarilaisten husaarien luona – husaarien kotimaassa – Gödölön linnassa vuonna 2005.

aa edelleenkin ja on tuonut uusia, nuoria ja naisiakin jäsenkuntaan. Tuorein ratsuosaston perustaja on Lahden Eskadroona.

Kansainväliset kavaljeerit

Vuosittain ovat ratsukot ja kiltalaiset ottaneet osaa Breitenfeldin päivän tapahtumiin Hennalassa. Näyttävimmillään kiltta on ollut itsenäisyypäivän valtakunnallisissa paraateissa, usein yli 30 ratsukon voimin. Tätä erikoisosaamista on nähty myös lukuissa elokuvissa ja TV-sarjoissa.

Ulospäin kiltta on näyttäytynyt myös tuottamalla CD-levyn ja julkaisemalla viisi Ratsuväen vuosikirjaa, joista viimeinen on killan 50-vuotishistoriikki.

”Cavallerismi” on kansainvälistä ja tätä aatetta on ylläpidetty yhdessä Unkarin ja Smälannin husaarien kanssa, Matti Hilska kertoo.

■ Mannerheimristin ritari Pentti Iisalo ja killan nykyinen puheenjohtaja Jukka Elomaa odottavat vuosipäivän ohimarssin alkamista.

Suomenlinnan
Rannikkotykkikilta ry

Rautaa, tahtoa ja tekoja

Suomenlinnan Rannikkotykkikilta tekee merkittävää maanpuolustustyötä ja tukee merivoimia alueellaan. Samalla Kiltta tekee korvaamattoman arvokasta perinnetyötä pääkaupunkimme – rajakaupunki – Helsingin edustalla. Rannikkotykkistö ei kuitenkaan ole pelkkää historiaa. Rannikon puolustukseen tarvitaan tulivoimaa ja kiltalaisia jatkossakin.

■ Kaksois-
tykkitornin
mittakaava.

Suomenlinnan Rannikkotykkisistä

■ TEKSTI PEKKA MÄKELÄ

■ Obuhov ampuu kunnialaukaukset Merivoimien vuosipäivänä.

Lisää rannikkopuolustuksesta ja maanpuolustuksesta yleensä voit lukea tilaamalla Suomen Sotilas-lehden osoitteesta www.suomensotilas.fi. Kuva Suomen Sotilaan Obuhov-tykkiä esitelleestä numerosta 5/2012.

Kuivasaari ja Obuhov. Nuo kaksi sanaa ovat monelle maanpuolustajalle tuttuja. Helsingin edustalla sijaitseva Kuivasaaren linnake on ainutlaatuinen sota- ja kulttuurihistoriallinen kokonaisuus. Rannikkotykkistön ja merivoimien raskasta – ja järeää – aseistusta esittelevän ulkoilmamuseon ehdoton vetonaula on entisöity 305 mm:n kaksoistykkitorni ”Obuhov”, jonka mahtavat jyrähdykset ovat kaikuneet jo 30-luvun alusta. Harva kuitenkaan tietää, että Kuivasaaren kehityksestä ja ylläpidosta on kuluneen reilun 20 vuoden ajan pääasiassa vastannut vapaaehtoisin voimin toimiva Suomenlinnan Rannikkotykkiskilta ry.

Suomenlinnan Rannikkotykkiskilta perustettiin vuonna 1962 vaalimaan Suomenlinnan Rannikkorykmentin ja sen edeltäjien perinteitä. Killasta on muodostunut vuosien varrella rannikkotykkistön yhteenkuuluvuuden vankka vaalija: sen jäseniksi on liittynyt niin reserviläisiä, kantahenkilökuntaa, evp-henkilöitä kuin naisia ja nuorisokin. Vuonna 2013 killaan kuului 475 henkilöä. Rannikkotykkisäseläjin siirtyessä pikkuhiljaa historian lehdille killan merkitys historiallisten ja kulttuurillisten arvojen vaalijana korostuu. Tähän killalla on hyvät lähtökohdat monipuolisten toimintamahdollisuuksien tarjoana. Toi-

SA-KUVA

■ Tasavallan presidentti Risto Ryti tarkastaa Kuivasaaren linnakkeen jatkosodan aikana. Kuvassa vasemmalla Merivoimien sodanaikainen komentaja kenraaliluutnantti Väinö Valve.

saalta on myös muistettava, että vaikka perinteinen rannikkotykistö kiinteine linnakkeineen väistyykin, jää rannikkopuolustus ja sen tykistö- ja ohjusasekomponentit toimimaan jatkossakin.

Merellistä toimintaa

Kuivasaarella tehtävää riittää: kiltalaiset osallistuvat linnakkeen rakennuksien ja museoaseiden korjaus- ja ylläpitotoimiin. Kuivasaaren tutustumisretkien opastus on monelle kiltalaiselle mielenkiintoinen kesäharrastus. Vuonna 2013 Kuivasaareen tutustui yli tuhat kävijää. Killan entisöimällä 305/52 O2 -kakoistykkitornilla on erityisinä juhlapäivinä ammuttu kunnialaukauksia ja silloin tykkiryhmän on luonnollisesti muodostaneet vapaaehtoiset kiltalaiset. Järvön saarella Porkkalan edustalla sijaitsee puolestaan killan maja. Sieltä löytyy kiltalaisten

käytössä oleva venelaituri, hirsihuvila ja rantas sauna. Kajanuksen sauna Upinniemen eteläkärjessä on toinen killan ylläpitämä historiallisesti arvokas kohde. Säveltäjä **Robert Kajanuksen** huvilan saunaksi yli sata vuotta sitten valmistunut rakennus on alunperin arkkitehti **Eliel Saarisen** piirtämä. Kilta vuokraa Kajanuksen saunaa myös ulkopuolisille käyttäjille. Killan merellisten kohteiden kuljetuksia varten killa on hankkinut Puolustusvoimilta Ahvenluokan entisen koulutusveneen. Omalla aluksella on parannettu killan kohteiden ”huoltovarmuutta” Puolustusvoimien oman kuljetustoiminnan vähentyessä linnakesaarille. Tällä hetkellä killa työskentelee saadakseen käyttöönsä L-luokan linnakeveneen, joista Merivoimat on luopumassa. Linnakevenellä parannettaisiin killan merikuljetuskapasiteettia myös vaikeissa sääolosuhteissa.

■ 100 mm:n tornikanuunat poistuiivat sodan ajan kalustosta muutama vuosi sitten

■ Killan puheenjohtaja Hasse Rekola palkitsee Obuhovin tykkiryhmän killan 50 vuotisjuhlassa 2012.

Perinteet velvoittavat

Suomenlinnan Rannikkotykistökillan perinnettyö on monipuolista. Killan osana on toiminut alusta saakka rannikkotykistön sotaveteraanien Keltainen Rykmentti, jonka jäsenet ovat killan kunniajäseninä vapautettu jäsenmaksusta. Heidän riviensä harvetessa veteraanien perinnön vaaliminen jää nuorempien kiltalaisten tärkeäksi tehtäväksi. Killan lippu ja edustajat osallistuvat säännöllisesti Puolustusvoimien, Merivoimien ja perinnejoukko-osastojen juhlatilaisuuksiin sekä maanpuolustusjärjestöjen tilaisuuksiin.

■ Kuivasaaren linnake ampuu syksyllä 1941.

Kilta tekee työtä myös varusmiesten parissa ja on tukenut Suomenlahden Meripuolustusalueen Merisotilastoimikuntaa mm. urheiluvälinehankinnossa. Vuosittainen kiltaretki on puolestaan vienyt kiltalaisia mielenkiintoisiin sotahistoriallisiin kohteisiin, vuonna 2013 matkustettiin Ahvenanmaalle tutustumaan sen linnoittamisen historiaan. Kilta on tukenut myös rannikkotykistöön liittyvää julkaisu- ja välittäjä aiheeseen liittyvää kirjallisuutta.

Suomenlinnan Rannikkotykistökillan monipuolisesta toiminnasta löydät lisätietoja osoitteista www.rt-killta.net ja www.facebook.com/rtkillta

Viestikilta

Viestikilta toteutti maailmanluokan
nähtävyyden

Lokki

Maailmalla on lukuinen määrä pieniä ja suuria aselaji-, joukko-osasto- ja sotamuseoita sekä erilaisia perinnehuoneita. Löytyy myös entisöityjä bunkkereita ja taisteluhaudan pätkiä. Maailmanluokan kohteita on hyvin vähän, sellaisia kohteita, joissa toimi kyseisen maan päämies ja joista johdettiin toisessa maailmansodassa sotatoimia. Kaakkois-Suomen Viestikilta teki kulttuuriteon kunnostamalla maailmanluokan nähtävyyden – viestikeskus Lokin Mikkelissä.

■ **TEKSTI**

PELLERVO PEKKOLA JA TAPIO TEITTINEN

■ **KUVAT**

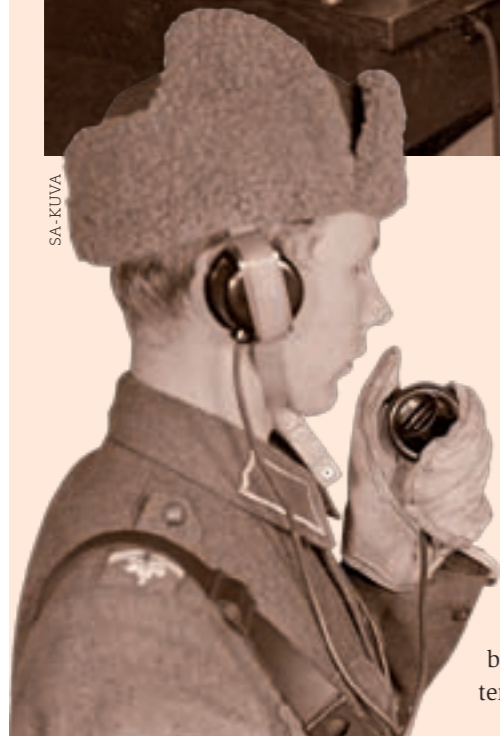
PELLERVO PEKKOLA JA TUULI TEITTINEN

■ Keskushuone.

nilleen samankokoiset. Mikkelin viestikeskuksessa on jopa monipuolisempi viestikalusto kuin Lontoon vastaavassa. Päämajamuseo avattiin vuonna 1974. Aluksi museoituna ei ollut juuri muuta kuin Mannerheimin työhuone. Myöhemmin museota on laajennettu käsittämään Päämajan muitakin kohteita. Väli rauhan aikana oli louhittu Päämajan viereen Naisvuoren kalliion luolatilat lähinnä viestikeskusta varten. Jatkosodan aikana luolassa oli viestikeskus, sodan johdon pommisuojat, ilmavalvonta-aluekeskus, saksalaisten lennätin ja toimistotiloja.

Jo Päämajamuseon avajaisissa oli puhetta viestikeskuksen entisöinnistä. Laajempaa julkisuutta tuli asiasta vasta vuonna 1990, kun Kaakkois-Suomen Viestikilta sai julkaisuluvan viestikeskuksen pohjapiirroksesta julkaisemaansa Viestikilta-lehteen. 11.4.1991 viestikillan hallitus hyväksyi entisöintihankkeen killan toteuttavaksi puheenjohtaja yli-insinööri Jorma Suomalaisen johdolla. Alkurahoituksena saatiin LM Ericssonilta, Nokialta ja Siemens Oy:ltä kultakin 100 000 markkaa. Jorma Suomalaisen kuoltua hanketta johti uusi killan puheenjohtaja majuri Juhani Pa-

Puolassa – entisen Itä-Preussin maaperällä – sijaitsee **Adolf Hitlerin** itärintaman "Sudenpesä" (Wolfsschanze), jossa ei ole tallella viesti- tai muita laitteita. Rakennelmia on ollut yli 100, joista teräsbetonibunkkereita oli 50. Bunkkereita on yritetty myöhemmin hävittää räjäyttämällä vaihtelevalla menestyksellä. Monen metrin paksuiset betonikatot ja seinämät eivät ole kuitenkaan täysin luhistuneet. Puinen ra-

kennus, jossa tehtiin Hitleriä vastaan attentaatti, on kuitenkin tuhoutunut. Vain kivijalka on jäljellä. Suurinta osaa Sudenpesästä ei ole entisöity, vaan se on säilytetty lähes sellaisenaan.

Lontoossa on museoitu pääministeri **Winston Churchillin** tukikohta viestikeskuksineen (The Cabinet War Rooms).

Mikkelissä on entisöity kolmas maailmanluokan kohde, marsalkka Mannerheimin Päämaja ja sen viestikeskus, peitenimeltään Lokki. Lontoon ja Mikkelin kohteet ovat suunn-

■ Viestikeskus Lokki. Kuvassa lotat: Eila Rinne, Liisa Vuorinen, Maire Kostamo, Kirsti Koivu, Kaija Riikonen, Hilikka Nyysönen, Hilikka Aaltoila, Aune Olkinuora, Hilikka Hakoharju.

■ Lokki ennen kunnostusta.

Panssarilaiva General Apraksinin radioyhteydestä Lokkiin ja kyberpuolustukseen

ENSIMMÄISEN kutsunsa kiltamme kajautti ilmoille 15.4.1980 hakien maanpuolustushenkisiä viestialaan liittyviä naisia ja miehiä maanpuolustushenkeä kohottavaan yhteistyöhön. Ensimmäisenä puheenjohtajana toimi Rafael Halminen ja hänen jälkeensä valittiin **Jorma Suomalainen** joka kaa-tui ”saappaat jalassa” kesken Lokki-projektin. Perustavassa kokouksessa sihteeriksi valittu Pellervo Pekkola hoiti tehtäväänsä merkittävää tulosta tehden seuraavat kymmenen vuotta.

KILLAN toimintamuotoina ovat olleet viestin historian ja perinteiden nostaminen esiin toiminta-alueella, kuten maailman ensimmäisen meripelastukseen liittyvän radioyhteyden Kuutsalo-Kotka-panssarilaiva General Apraksinin muistolaatta Kotkassa, itenäisen Suomen ensimmäisen viestijoukko-osaston perustamisen muistolaatta Mikkeliissä ja ennen kaikkea Päämajan viestikeskus Lokin kunnostaminen matkailukohteeksi ja nähtävyydeksi. Kiltamme on järjestänyt kymmeniä alan esitelmätilaisuuksia, tutustumismatkoja ja koulutus-tilaisuuksia.

■ Keskeisinä teemoina viime vuosina ovat olleet turvallinen tietoverkkojen käyttö ja poikkeavien olosuhteiden, kuten laajat sähkökatkokset, viestikurssien järjestäminen. Verkkosodankäynnin ja kyberpuolustuksen aiheet ovat esillä toiminnassamme. Killassa on nähty tarpeelliseksi hakea yhteistyötä muiden alueen maanpuolustusjärjestöjen ja radioamatöörien kanssa. MPK (Maanpuolustuskoulutusyhdistys) ja MPKL ovat tukemassa järjestettävää toimintaa.

Motto:

”Tieto vain perille vietyinä ratkaisee”

sanen. Hanke toteutettiin kiltalaisten talkootyönä ja työllisyysvaroilla palkatulla henkilöstöllä sekä osaksi Puolustusvoimien tuella. Lokin viestikalusto oli aikoinaan kerätty sodan tarpeita varten eri lähteistä ja palautettu sodan jälkeen takaisin. Vastaavasti museointia varten kalusto kerättiin samalla tavalla eri paikoista; Viestimuseosta, Viestivarikolta, teleyrityksiltä, sähköyhtiöiltä ja toimistotarvikkeet kirpputoreilta ja mikä mistäkin. Sähköinsinööri liitto valitsi Päämajan viestikeskuksen entisöinnin vuoden 1995 teleteoksi. Saman vuoden joulukuun neljäntenä päivänä pidettiin Lokin juhlalliset avajaiset.

Lokki on siirretty Viestikiltojen liiton nimiin ja luovutettu Mikkelin kaupungin turistikohdeksi. Kilta kehittää edelleen Lokkia kaupungin museo-toimen kanssa. Kilta järjestää myös asiantuntijaesittelyjä tilauksesta. Lokissa käy vuosittain 7000 – 10 000 vierasta.

■ Kaukokirjoitinhuone.

Kotisivut löytyvät osoitteesta www.kaakkois-suomenviestikilta.fi, kiltamme on myös Facebookissa. Killan lehdenkorviketta täydentää blogi osoitteessa Viestikillan_purske.blogspot.com

■ MARKO PATRAKKA

SOTILASPOLIISI ESKADROONA – LAHDEN KILTA RY

Sotilaspoliisi Eskadroona – Lahden Kilta ry on toiminut nykyisellä nimellään rekisteröitynä yhdistyksenä vuodesta 2001.

Aktiivinen ja nuorekas kilta on saanut Maanpuolustuskiltojen Liiton myöntämän Vuoden Kilta – palkinnon vuosina 2007, 2009, 2010 ja 2012 sekä kunniamaininnan vuonna 2008, 2011, 2013. Hämeen Rykmentin myöntämän, Lahden Teollisuusseuran lahjoittaman kiertopalkinnon yhdistys sai vuonna 2006.

Kilta järjestää jäsenilleen vuosittain useita ampumakilpailuja ja perinteisen SPOLYMPIALAISSET – urheilu- ja sotilastaitokilpailun.

– Otamme osaa säännöllisesti myös kansainvälisten Päijät-Hämeessä järjestettävien sotilaskilpailuiden järjes-

telyorganisaatioihin, ja olemme mukana Mil Jazz tapahtuman turvallisuus-valvonnassa yhteistyössä Sotilasmusiikkikoulun kanssa, Marko Patrakka Sotilaspoliisikillasta kertoo Maanpuolustaja-lehdelle.

Ammuntaa ja SPOL-taitoja

Killan tärkeimpiä toimintamuotoja ovat ammunta ja kunnan ylläpitäminen erilaisilla marssi ja kuntotapahtumilla.

Killan jäsenistä useat ovat lisäksi aktiivisesti mukana muun muassa Päijät – Hämeen Maakunta-kompanian toiminnassa.

Kiltaan kuuluu miehiä ja naisia. Tällä hetkellä nuoria tulee killan jäseneksi erityisesti monipuolisen ampumatoiminnan vuoksi. Killan ikäjakama on tällä hetkellä erit-

PEKKA NIEMINEN

täin nuori. Nuoret ovat aktiivisia ja heille tarjotaan monipuolista toimintaa.

Yhteistyötä tehdään myös Hämeen Rykmentin ja Hämeen Ratsujääkäri Pataljoonan kanssa. Kilta muun muassa palkitsee sotilaspoliisikoulutuksessa kunnostautuneita varusmiehiä.

Rakennamme perinteille

Aktiivista kenttätöitä tekevä killa pitää huolta myös perinteistä.

Sotilaspoliisi Eskadroona – Lahden Kilta ry:n lippu noudattelee Killan alkuperäisen tunnuksen henkeä yhdistettynä Ratsuväki perinteeseen värien ja muodon puolesta sekä

alkuperäisestä poikkeavalla tunnuslauseella ”Si Vis Pacem Para Bellum” – joka ilmenee erillisessä nimiviirissä lipun yläpuolella.

Samoista lähtökohdista on syntynyt myös Sotilaspoliisitoiminnasta jaettava huomionosoitus, Sotilaspoliisiristi, joka on Maanpuolustuskieltojen liiton virallinen ansioristi ja jonka voi saada pronssisena, hopeisena, kultaisena tai kultaisena soljella, hyväksyttävien perusteluiden mukaisesti.

Sotilaspoliisi Eskadroona on ollut aktiivisesti mukana lukuisissa Päijät-Hämeen, Lahden paikallisosaston sotilaallisissa harjoituksissa omana osastonaan.

SOTILASPOLIISIMARSSI

Sotilaspoliisimarssin sanoma on **Timo Venton** ideoima. Sanoituksen saattoi lopulliseen muotoonsa Kiltaveli **Marko Suojoki**. Sovituksessa auttoi **Antero Suojoki**. Kappaleiden sävellyksestä vastaa Musiikkimajuri **Jyrki Koskinen**.

Taloudelliset edellytykset marssin syntyyn on luonut Sotilaspoliisi Eskadroona – Lahden Kilta ry.

Sotilaspoliisi koulutushaaralla ei ole ollut omaa yhteistä marssia. Toivomme tämän marssin saavan Sotilaspoliisin valtakunnallisen Kunniamarssin aseman Puolustusvoimissa ja vapaaehtoisen maanpuolustustoiminnan piirissä.

Merimies on erimies

Vuonna 1982 kokoontui Vaasassa 22 laivaston veteraania, reserviläistä sekä merivartioston edustajaa perustamaan Laivaston Kilta ry:n paikallista osastoa Pohjanlahdelle. Näin syntyi Laivaston Kilta ry:n Pohjanlahden osasto, jonka kotipaikaksi merkittiin perustamisasiakirjan mukaan Vaasa, mutta toiminta-alueeksi ”Pohjanlahden rannikkoseutu Kristiinankaupungista pohjoiseen”.

Pohjoiseksi rajaksi muodostui jo alussa Oulun seutu. Ouluun muodostui oma toimintaryhmä. Vuoteen 1993 mennessä killa oli kypsytynyt asemansa muutokseen. Siitä tuli itsenäisesti toimiva rekisteröity killa, Pohjanlahden Laivastokilta ry, ja samalla pääkillan, Laivaston Kilta ry:n jäsenjärjestö. Oulun seudulla toimii edelleenkin noin 40 hengen aktiivinen osasto, jolla on yhteistyötä mm. Oulun kiltapiirin ja muiden alueella toimivien maanpuolustusjärjestöjen kanssa. Toiminta-alueen etelärajalla, Suupohjassa, on vuodesta 2003 toiminut

Suupohjan viirikö, kun killan toinen koulutusalue, Y-20 luokan Linda, luovutettiin alueen killa-aktivistien käyttöön.

Pohjanlahden Laivastokillan perustamisessa olivat aloitteellisia juuri merivartijat, erityisesti Pohjanlahden merivartioston silloinen komentaja **Esa Salonsaari**. ”Siviilimiesten” puolelta perustamiskipinän oli saanut laivaston veteraani, kauppaneuvos **Tauno Rewell**, joka johtikin killaa sen perustamisesta aina vuoteen 2004. Rewell on nykyään killan kunniapuheenjohtaja ja seuraa edelleenkin aktiivisesti killan toimintaa. Koska Vaasassa ja Pohjanlahdella ei ollut laivaston

Kilta-alus Mariaa kunnostetaan.

■ Jutun kirjoittaja, killan puheenjohtaja Teuvo Roden luovuttaa miinalaiva Pohjanmaan päällikön sijaiselle, kapteeniluutnantti Mika Hartemolle killan muistoristin kunniakirjoineen.

yksikköjä tai tukikohtia, oli luonnollista, että yhteistyötä tehtiin vartioston kanssa aina siihen asti kun Pohjanlahden merivartiosto sulautettiin Länsi-Suomen merivartiostoon ja komentopaikaksi tuli Turku. Sen jälkeen yhteydet ovat olleet vähäisempiä.

Koulutusta ja perinnetyötä

Killan jäsenkunta on alun perin muodostunut laivaston ja merivartioston reserviläistä ja aktiiveista. Kun merivoimien organisaatio uudistui 1980-90 -lukujen vaihteessa, mukaan tuli myös rannikkotyöstön reserviläisiä. Pohjanlahden Merivartiokillan perustaminen noin 10 vuotta sitten vei jonkin verran jäseniä, mutta suurin osa merivartioista päätti jatkaa jäsenyyttään myös Laivastokillassa liittyessään Merivartiokillan. Pohjanlahden Laivastokillan jäsenmäärä oli perustamisvuonna 87, suurimmillaan vuonna 2000 (204 jäsentä) ja on nyt noin 130 jäsentä.

Killan säännöissä sanotaan, että kiltä ”vaalii merivoimien ja merivartiostoinnin perinteitä ja merihenkeä, kasvattaa maanpuolustustahtoa, levit-

tää maanpuolustustietoutta, edistää maanpuolustusharrastusta sekä tekee tunnetuksi Suomen turvallisuuspolitiikan historiallista taustaa ja nykyisyyttä”. Näitä yleviä periaatteita on pyrittykin noudattamaan. Kun MPK ry. ja Sininen Reservi ry. 2000-luvulla taitteessa syntyivät, laivastokiltalaiset ottivat meripuolen koulutuksessa johtavan aseman Pohjanlahdella. Killan silloinen sihteeri **Harry Dahlbo** nimitettiin Vaasan koulutusalueen koulutusvastaavaksi. Häntä seurasi pienen tauon jälkeen killan **Mauno Hintsala**. Kiltä ja sen jäsenet järjestivät Merenkurkussa useitakin VEH-kursseja käyttäen hyväkseen omia ja killan veneitä. Koulutusorganisaation muututtua ja kun syntyi julkishallinnollinen Maanpuolustuskoulutusyhdistys, kouluttaminen siirtyi perustetulle Meripuolustuspiiriin Vaasan meriosastolle Pohjanlahdella. Senkin jälkeen killan kahden venettä, Mariaa ja erityisesti Lindaa Kristiinankaupungissa on käytetty ja käytetään edelleen koulustoimintaan. Venevastaavana on killan kerhomestari **Erkki Lehtimäki** tehnyt merkittävän uran. Hän vastaa tehtävästä edelleen.

Konkreettinen kosketus laivastoon myös säilyi, kun laivaston komentaja, kontra-amiraali **Haapkylä** nimesi miinalaiva Pohjanmaan Vaasan kummialukseksi 1979. Killan perustamisvuodesta lähtien kiltalaiset ovat kolme vuotta lukuun ottamatta vuosittain tavanneet miinalaivan miehistöä mm. herrasmieskilpailun merkeissä. Viimeisen vierailun miinalaiva teki Vaasaan syksyllä 2013 sovittaen tulonsa killan 30-vuotisjuhlan yhteyteen. Laivan syksyisen vierailun loppuminen jättääkin aukon killan syys-toiminnassa.

Lippu liehuu

Koulustoiminnan siirtyminen eri järjestölle, jäsenkunnan ikääntyminen ja sen vähittäinen supistuminen on vienyt toimintaa perinteiden vaalimisen suuntaan. Veteraaneja tuetaan

mm. kahdesti vuodessa olemalla aktiivisesti mukana Veteraanivastuukeräyksissä. Veteraanien toimintaa tuetaan muutenkin. Killan toimintaan kuuluu nykyään erilaiset tutustumismatkat, kotimaisille ja Pohjoismaisille Kiltapäiville osallistumiset, muihin maanpuolustustapahtumiin osallistumiset, aktiivinen yhteistyö muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa sekä ennen kaikkea maanpuolustushengen ylläpitäminen. Tämä onkin tarpeen kun Vaasassa ei viime vuodenvaihteen jälkeen ole nähty muita asepukeisia kuin Pohjanmaan alue toimiston ja Pohjanmaan maakuntakomppanian väkeä.

Vuonna 2007 kiltä liittyi jäseneksi Maanpuolustuskiltojen Liittoon. Jäsenten edustamien joukko-osastojen perinteitä pyritään ylläpitämään, joskin puolustusvoimien rajussa muutosmyllerryksessä se on osoittautunut

ongelmalliseksi. Killassa on runsaasti rannikkotyöstön reserviläisiä, puolustushaaran, jota ei enää ole olemassaakaan. Silti kiltä kokee yhdeksi tehtäväkseen myös rannikkotyöstön perinteen vaalimisen. Toisaalta killan jäseneksi ovat tervetulleita kaikki iästä, aselajista ja sukupuolesta riippumatta kaikki, jotka hyväksyvät killan toimintaperiaatteet. Killan omistamat veneet niin Vaasassa kuin Kristiinankaupungissa ovat jäsenistön käytettävissä merellä liikkumista harjoiteltaessa. Suurimpana haasteena Pohjanlahden Laivastokilta pitää tänään jäsenmäärän lisäämistä ja erityisesti nuorten sekä naisten saamista mukaan toimintaan. Tällä hetkellä joukossamme on vain kaksi naisjäsentä. Kiltä uskoo, että toimimalla näyttävästi se on myötävaikuttamassa myös maanpuolustushengen säilymiseen niin Vaasassa kuin Oulussakin, jotka molemmat ovat menettäneet varuskunnan.

Pohjanlahden Laivastokillalla on vuonna 2006 perustettu kiltaristi ja sen palkkiomuunnos ansioristi, sekä jo vuonna 1989 nauttu kantolippu. Killan lippu liehuu edelleenkin kaikkina merkittävissä maanpuolustustapahtumissa alueella, viimeksi tammi-sunnuntaina kuluvana vuonna.

■ Kontra-amiraali Haapkylä nimesi miinalaiva Pohjanmaan Vaasan kummialukseksi 1979.

"Isänmaallisuus ja lapsuudenkodista saadut arvot", olivat MPKL:n nykyisen puheenjohtajan Pauli Mikkolan motivaattorit hänen lähtiessään mukaan kiltatyöhön. Mikkolan isovanhempien sukupolvesta löytyy niin vapaussodassa kaatunut kuin kaksi sotaveteraani-isoisää. Pauli Mikkolan isän isä oli ammattisotilas ja kolmen sodan veteraani. "Isäni ja lähes kaikki setäni ovat olleet reservin upseereita", kertoo Mikkola.

MPKL:n puheenjohtaja Pauli Mikkola on

Pitkän linjan kiltamies

■ HAASTATTELU: JARKKO KEMPPI

Suomen Continental Rengas Oy:n toimitusjohtaja, kapteeni Pauli Mikkola suoritti varusmiespalveluksensa Uudenmaan Rakuunapataljoonassa kolmekymmentä vuotta sitten, vuosina 1983-1984.

Hevosien selässä Mikkola on viihtynyt aina. Ratsastusharrastus, palvelushistoria perinteikkäässä ratsuväessä, kiinnostus sotahistoriaan ja kotoa saadut arvot tekivät kiltatoimintaan mukaan lähtemisen itsestään selväksi. Rakuunakillan toimintaan Mikkola pääsi tutustumaan jo varusmiespalveluksensa loppupuolella kotikaupungissaan Lappeenrannassa. Kiltaan hän liittyi heti varusmiespalveluksen jälkeen.

– Varsinaisen herätyksen kiltatyöhön sain 1980 ja 1990 luvun taitteessa uudessa kotikaupungissani Tam-

pereella, jossa paikalliset ratsuväen killan miehet tulivat konkreettisesti "hakemaan kotoa" mukaan toimintaan, Mikkola muistelee.

Killat isänmaan asialla

Mikkolasta tuli varsin pian oman paikallisyhdistyksen jäsen ja lopuksi puheenjohtaja. Seuraava porras oli kiltapiirin hallituksen jäsenyys. Sen jälkeen tulivat ensimmäiset tehtävät liiton valiokunnissa sitten liiton hallituksen jäsenyys. Mikkola hoiti MPKL:n ensimmäisen varapuheenjohtajan tehtävää vuosina 2005-2011. Ajanjakso oli Mikkolasta hyvin mielenkiintoinen ja antoi selkeän kuvan keskusjärjestön näkökulmasta siitä mitä maanpuolustus on ja millainen maanpuolustuskenttä

"Ratsastusharrastus, palvelushistoria perinteikkäässä ratsuväessä, kiinnostus sotahistoriaan ja kotoa saadut arvot tekivät kiltatoimintaan mukaan lähtemisen itsestään selväksi."

■ Maanpuolustuskieltojen liiton nykyinen puheenjohtaja Pauli Mikkola on pitkän linjan kiltalainen.

"Perinteisen jäsenistön ikääntyminen on tasapainotettava uusilla toimintamuodoilla, jotka houkuttelevat uusia ja nuoria jäseniä mukaan toimintaan."

Suomessa on. Ensimmäinen varapuheenjohtaja toimi myös puheenjohtajan varamiehenä, joten senkin tehtävän sisältö ja vaatimukset tulivat matkan varrella selviksi. Maanpuolustuskieltojen liiton puheenjohtajaksi Mikkola valittiin 2012.

– Olen siis kirjaimellisesti pitkän linjan kiltamies, puheenjohtaja toteaa.

– Puheenjohtajuus ei silti ollut mikään itsestäänselvyys, Mikkola muistelee.

– Meillä oli hyvä ja reilu puheenjohtajakilpa liitossa, joka ratkesi selvällä enemmistöllä edukseni. Pidän tätä avoimuuden kannalta erittäin hyvänä asiana.

Pauli Mikkolan edeltäjä **Erkko Kajander** on todennut, että MPKL:n puheenjohtajuus on yllättävän aikaa vievää työtä. Mikkola toteaa:

– Se mikä kuitenkin yllätti oli tehtävän hoitamiseen kuluva aika ja työmäärä. Puheenjohtajan työ tuo tullessaan todella monia edustuksia ja osallistumisia. Niihin kuluu aikaa ei ilman kokemusta

pysty ennakoimaan. Sekin on tullut varsin selväksi, että puheenjohtajan tehtävien hoitaminen vaatii onnistuakseen siviilipuolella sillä tavalla vapaan ammatin, että päivätyö ei ole sidottu kiinteästi aikaan tai paikkaan.

Puheenjohtaja Pauli Mikkola näkee organisaationsa tulevaisuuden verraten hyvänä.

– Liiton tulevaisuus näyttää mielestäni hyvältä ja valoisalta vaikka haasteita toki on. Perinteisen jäsenistön ikääntyminen on tasapainotettava uusilla toimintamuodoilla, jotka houkuttelevat uusia ja nuoria jäseniä mukaan toimintaan. Myös toiminnan perimmäinen tarkoitus eli isänmaan paras, on pidettävä kirkkaana mielessä. Tekemisen on keskityttävä ydinasiaan ja tukitoimet sekä päivittäiset rutinit täytyy hoitaa mahdollisimman vaivattomasti ja tehokkaasti.

Kankaanpään Seudun
Tykistökilta ry

TULTA!

Kordiitin tuoksua Pohjankankaalta

Kankaanpään Seudun Tykistökilta vaalii perinteitä näkyvällä ja arvokkaalla tavalla, unohtamatta Kenttätykistön nykypäivää ja koulutusta. Toimintaa tarjotaan hevosvetoisin perintein ja kiltapatterin kovapanosammunoin nykykalustolla.

■ **TEKSTI** • HANNU VETTERANTA

■ **KUVAT** • KANKAANPÄÄN SEUDUN TYKISTÖKILTA RY

Kankaanpään Lenturin Tykistökiitta

Ajoon!

Killan ja Niinisalon ylläpitämä perinnevaljakko vauhdissa.

Satakunnan Kenttätykistökillan perustamisen jälkeen – yli puoli vuosisataa sitten – perustettiin Kankaanpähän, Kankaanpään osasto. Näin tapahtui samana keväänä myös useilla muilla länsisuomalaisilla paikkakunnilla kuten Porissa, Raumalla, Turussa ja Vammalassa.

Killan tarkoituksena on jäsentensä yhdysiteenä toimiminen, varusmiesten palveluksessa viihtymisen edistäminen, maanpuolustusperinteiden ja historiallisten muistojen vaaliminen sekä yhteistyön kehittäminen muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa.

1980-luvulla kiltta alkoi järjestämään erilaisia tilaisuuksia ja retkiä, kuten vuosittaisia vierailuja Rovajärven tykistöleirille. Samalla alkoi myös aktiivinen jäsenhankinta, joka tuottikin tulosta sillä jäsenmäärä oli noussut vuosikymmenen lopulle tullessa jo yli kahteen sataan.

Juhani Tommilan puheenjohtajakaudella alkoi maanpuolustuskoulutus ja hänen aloitteestaan koulutettiin kiltapatteri, joka muutamana vuotena osallistui kovanosanammuntoihin Pohjankankaalla. Näinä vuosina alkoi jäsenistön ikärakenne nuorentua kun veteraanisukupolvi alkoi ikääntyä ja väistyä pois toiminnasta. Eräs toiminnan kulmakivi on kuitenkin

JATKUU SIVULLE 33 >

■ Puheenjohtaja Hannu Vettenranta luovuttaa killan standardin eversti Pertti Lahtiselle. Eversti Lahtinen toimii tällä hetkellä Kenttätykistön tarkastajana.

SA-KUVA

■ Tykki ajaa ravia tuliasemiin. Repola-Ontrosenvaara 7.8.1941.

VELI-MÄTTI A PITKÄNEN

yhä se, että kiltä tarjoaa paikan, jossa eri sukupolvien tykkimiehet kohtaavat. Kiltapatteritoiminta, erilaiset ampumapahtumat sekä yhteistoiminta tykkimiestoimikunnan kanssa ovat antaneet tähän hyvät valmiudet.

■ Killan tykit paraatissa Hämeenlinnassa Suomen 90. Itsenäisyyspäivänä 6.12.2007.

Ajoon!

1990-luvun alkupuolella oli puolustusvoimissa tehty päätös luopua hevosista. Niinisalon Ratsastajat ry, joka oli ollut oleellinen osa varuskuntaa, päätti jatkaa hevosvetoisen tykistön perinteitä, olihan Niinisalo paikka, jossa olivat olleet Suomen viimeiset tykkihevoset. Yhdes-

sä killan jäsenten kanssa muodostettiin hevosvetoinen perinneykkijaos, joka on matkannut vuosien varrella esiintymään aina Helsingistä Rovajärvelle asti kuin myös esiintyen useissa elokuvissa. Ratsurit ovat Niinisalon Ratsastajien jäseniä ja tykkimiehistö killan jäseniä. Jaoksen tykkeinä ovat vanhat venäläiset 76 K 02 kanuunat. Reipas asemaanajo johtajan komennossa paukkulaukauksineen, hevosten hirtahteluineen sekä tykkien ryminöineen ovat saaneet monet huutamaan ihastuksesta. Esiintymisiä on vuosittain 10 – 15 .

Perinteiden kunnioittaminen ja ennen kaikkea oman aselajin historian vaaliminen ovat kiltatyön olennaisin osa. Ensisijaisesti killat kuitenkin suuntaavat toimintansa nykyisyyteen ja tulevaisuuteen. Toimintapiirissään palvelevien asevelvollisten keskuudessa ne koettavat edistää sellaista ajattelutapaa, että varusmiehet yleisesti kokisivat asepalveluksensa suorittamisen ja muun puolustusvoimissa tehtävän työn mielekkääksi.

Killat ovat yhdyssiteitä joukko-osaston ja sen perinnejoukko-osastoissa palvelleiden välillä. Perinteet ovat kivijalka tulevaisuudelle maanpuolustuksessakin.

Teollisuusneuvos
Erkko Kajander

Killoissa olemme kaikki samanarvoisia

Teollisuusneuvos, reservin majuri Erkko

Kajander toimi Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n puheenjohtajana vuosina 1998 – 2011. Kajander on ollut vuodesta 1998 Maanpuolustuskiltojen liiton omistaman, Suomen Sotilas-lehteä kustantavan, Kustannus Oy Suomen Miehen hallituksen puheenjohtaja, jossa tehtävässä hän jatkaa yhä.

■ HAASTATTELU: JARKKO KEMPPI

Minua viehätti aikoinaan lähtiessäni mukaan kiltatyöhön erityisesti se, että meillä Maanpuolustuskilloissa kaikki ovat samanarvoisia sotilas-arvoon ja sukupuoleen katsomatta. Pidän sitä yhä kiltatoiminnan peruskivenä Kajander linjaa Maanpuolustajan juhlanumerolle. Kajander ehti toimia liitos puheenjohtajana toistakymmentä vuotta, ”Valtasesta Puheloiseen”.

Liiton edellinen puheenjohtaja Erkko Kajander on aina ollut innokas reserviläisaktiivi. Todisteena voidaan pitää muun muassa sitä, että hän oli aikanaan Suomen nuorin reservin rannikkojääkärimajuri.

Teollisuusneuvos Kajander mikä sai teidät aikanaan lähtemään mukaan kiltatoimintaan.

– Suoritin varusmiespalveluksen vuoden 1970 toisessa saapumiserässä Rannikkojääkäripataljoonassa Upinniemiessä, en muista, että olisin varusmiespalveluksen aikana saanut mitään informaatiota kiltatyöstä. Ehkä siksikin olen aina painottanut varusmiehille jaettavan kiltatoimintatiedon tärkeyttä, Kajander muistaa.

– Ensimmäisen kerran tutustuin kiltatyöhön vasta ensimmäisissä kertausharjoituksissa Uudenmaan Jääkäripataljoonassa syyskuussa 1976. Liityin Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kiltaan. Hieman myöhemmin ystäväni **Juha Tetri** kertoi toiminnasta lisää ja niin liityin Rannikkojääkärikiltaan, jolla tiellä olen vieläkin.

Rannikkojääkäri

Kajanderista tuli vuonna 1986 Rannikkojääkärikillan puheenjohtaja. Puheenjohtajakautta jatkui kymmenen vuotta, pidempään kuin kenelläkään muulla Rannikkojääkärikillan puheenjohtajalla. Tuohon kauteen sisältyi paljon joukko-osastojen muutoksia. Muutosprosessin seurauksena muun muassa Rannikkojääkäripataljoona itsenäisenä joukko-osastona lakkautettiin. Se siirrettiin Upinniemestä Uudenmaan Prikaatiin Dragsvikiin, perustettiin Vaasan Rannikkojääkäripataljoona.

Lakkautus ja siirto olivat valtava pettymys niin vakinaiselle henkilökunnalle kuin reserviläisillekin. Lisäksi muutto Dragsvikiin oli monelle myös henkisesti raskasta kielikysymyksestä puhumattakaan.

Monissa tapauksissa, kun joukko-osasto lakkautetaan, niin myös kiltatoiminta on vaarassa sammua tai ainakin se usein taantui. Esimerkkejä on monia. Mm. kun Savon Prikaati lakkautettiin, lakkautettiin myös Savon Prikaatin kilta. ”Lyhytnäköistä johtamista osapuolilta” sanoo Kajander.

Rannikkojääkäripataljoonan tapauksessa kilta oli kuitenkin puolustusvoimien tukena. Kajanderin johdolla Rannikkojääkärikilta teki parhaansa, että siirto onnistuisi mahdollisimman hyvin ja kivuttomasti. Kun puolustusvoimat oli tehnyt päätöksen, niin Rannikkojääkärikilta otti sen asenteen, että asia on hoidettava ja koulutus turvattava. Rannikkojääkärikillan toiminta myös huomattiin puolustusvoimien taholla ja kiitostakin tuli, Kajander muistaa. Myös koulutustukea annettiin puolustusvoimille aikoina jolloin siitä ei pidetty suurta meteliä.

ANTTI RAUTAINEN

PUOLUSTUSVOIMAT

ANTTI RAUTAINEN

Rakennamme perinteille - Elämme tätä päivää - Tähtäämme tulevaisuuteen

- Järjestimme apukouluttajia Vaasan Rannikkojääkäripataljoonan kertausharjoituksiin, Kajander muistaa.

MPKL:n johtoon

- Ennen kuin tulin valituksi MPKL:n hallituksen puheenjohtajaksi ehdin olla seitsemän vuotta, liiton 1. varpuheenjohtajana.

- Vaihtoehtoina oli valita liiton johtoon joku ulkopuolinen, esimerkiksi tunnettu yritysjohtaja. Toinen vaihtoehto oli valita jo kiltatoiminnassa aktiivisesti mukana ollut henkilö. Kuuluin jälkimmäiseen ryhmään ja valinta osui minuun.

Toki liike-elämäkin oli uudelle puheenjohtajalle tuttua. Nyt jo eläkkeelle vetäytyneen entinen puheenjohtaja, teollisuusneuvos Kajander teki työuransa kemianteollisuudessa.

- Liitto oli aloittaessani jäsenmäärältään nykyistä suurempi. Merkittävintä puheenjohtajakauteni alkupuolella koko maanpuolustuskentän kannalta oli se, että vapaaehtoinen maanpuolustus koulutus saatiin perustettua ja toiminta käynnistettyä.

Kajander oli tämän uuden toiminnan yksi perustajista ja sen ensimmäinen puheenjohtaja kaksi vuotta.

Kansainvälinen yhteistyö

- Tärkein kansainvälisen yhteistyön muoto on joka toinen vuosi järjestettävät suuret pohjoismaiset kiltapäivät ja niiden välivuosina puheenjohtajapäivät. Näissä kahdessa tapahtumassa luodaan kontaktiverkostot.

- Suomessa kiltatoiminta on pääasiassa reserviläisvetoista toimintaa, muissa pohjoismaissa keskeisessä asemassa ovat palveluksesta eronneet ammattisotilaat, reserviläisiä toki osa heistäkin. Kiltajärjestöjen johtajatkin ovat skandinaavisissa maissa entisiä korkea-arvoisia upseereja, useissa tapauksissa kenraaleja. Edelleen arvostus kiltatoimintaa kohtaan näkyy siinä, että muissa kolmessa asevoimissa ylläpitävässä pohjoismaassa - kuningaskuntia kun ovat - toiminnan suojelijana ovat kuninkaalliset.

- Myös Nordic Battle Group -yhteistyö on osoittautunut vahvaksi. NBG on Pohjoismaainen taisteluosasto, joka toimii EU:n alaisuudessa. Se on yksi monista EU:n perustamista taisteluosastoista. Toimenkuvaan kuuluvat humanitääri-apu, konfliktien estäminen ja riitelevien osapuolten erottaminen. Jokaisen taisteluosaston kuuluu vuorollaan olla lähtövalmiudessa kriisialueille myös Euroopan ulkopuolelle nopeallakin aikataululla. Lähtövalmiudessa olevan taisteluosaston päivystysvuoro kestää kerrallaan puoli vuotta.

Mikään toiminta ei aina ole ongelmaton. Pohjoismaiden välillä nousevat esiin kieliongelmat. Pääkielenä on luonnollisesti ruotsi. Se on kuitenkin melko huonosti hallittua Suomessa. Kieliongelmat näkyvät siten käytännön tilanteissa, muun muassa terminologian yhteydessä. Kajander on havainnut, että ruotsia yritetään puhua työkielenä, mutta käytännössä puhutaan "skandinaaviskaa". Toisten ymmärtäminen voi ajoittain olla hyvin vaikeaa.

ton päivystysvuoro kestää kerrallaan puoli vuotta.

Mikään toiminta ei aina ole ongelmaton. Pohjoismaiden välillä nousevat esiin kieliongelmat. Pääkielenä on luonnollisesti ruotsi. Se on kuitenkin melko huonosti hallittua Suomessa. Kieliongelmat näkyvät siten käytännön tilanteissa, muun muassa terminologian yhteydessä. Kajander on havainnut, että ruotsia yritetään puhua työkielenä, mutta käytännössä puhutaan "skandinaaviskaa". Toisten ymmärtäminen voi ajoittain olla hyvin vaikeaa.

TURPO

- Turvallisuuspoliittista seminaareista on vuosien kuluessa muodostunut varsinainen brändi. Olen ollut niihin hyvin tyytyväinen.

- Seminaareihin on aina saatu huippuluokan esiintyjä. MPKL:n seminaareissa tiedon jakaminen on tärkeintä. Kuulijat ovat yleensä olleet vaikuttuneita esiintyjien asiantuntijuudesta, Kajander toteaa.

- Olemme aina olleet ajan hermolla.

la. On ollut erittäin tyydyttävää todeta yhteiskuntamme vaikutusvaltaisten henkilöiden valmius tulla puhumaan seminaareihimme.

Raha, raha ja raha

- Resurssikysymys, raha, on kaikkien maanpuolustusjärjestöjen suuri ongelma tänään. Jäsenmaksu on tärkein kysymys. Moni kiltta on eronnut liitosta puhtaasti jäsenmaksun korotuksen takia. Kajander on tietenkin hyvin pahoillaan tilanteesta. Yleiskokouksessa jonkun on helppoa ryhtyä puhumaan asiasta, mutta usein unohdetaan jäsenmaksusta saadut hyödyt. "Liitto luo ja ylläpitää toimintaedellytyksiä killoille ja tarjoaa palveluja. Sen 'saateenvarjon' alla on hyvä toimia liiton jäsenenä tai ei-jäsenenä".

Maanpuolustusjärjestöjen resurssista Kajander toteaa ilolla, että Maanpuolustuksen Tuki ry on tärkein. "Yksi postilaatikko kaikille maanpuolustusjärjestöille". Aiemmin oli toisin, Maanpuolustuksen Tuki ry oli alun perin vain RUL:n toiminnan tukija.

Työtä isänmaalle

Erkko Kajander on tyytyväinen, että hän saanut tehdä työtä yhteiskunnan hyväksi. Maanpuolustus on työtä, jolla on merkitys. Se on työtä tulevaisuuden hyväksi, ei vain tämän päivän hyväksi olevaa toimintaa. Mitä enemmän kohdataan ongelmia, sitä enemmän syntyy kansalaisjärjestöjä.

Hyvinvointiyhteiskunta ei enää toimi kunnolla. Vapaaehtoisjärjestöt tulevat olemaan niitä paikkoja, joissa kansalaiset voivat vaikuttaa yhteiskunnan kehittämiseen. Siten MPKL:n slogan "Rakennamme perinteille - Elämme tätä päivää - Tähtäämme tulevaisuuteen" on Kajanderin mielestä kiltatoimintaa todella hyvin kuvaava. Vain osallistumalla voi vaikuttaa. Tämä koskee niin maanpuolustusjärjestöjä kuin muitakin vapaaehtoisia organisaatioita.

Yhteenvetona Kajander toteaa: "kiltatyössä on myös se tärkeä ulottuvuus, että järjestötyön kautta henkilöt oppivat ottamaan vastuuta. Laajemminkin voi ajatella, että killoissa on mukana kyyrykkäitä henkilöitä kehittämässä yhteiskuntaamme".

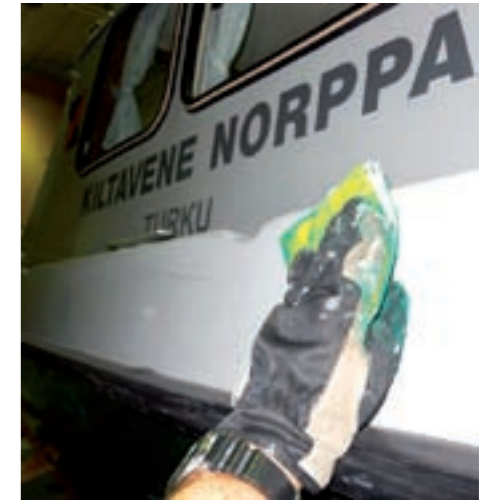

Saaristomeren suojana

■ SAARISTOMEREN MERIVARTIOSTON KILTA RY • TEKSTI: ISMO SUOMI, PUHEENJOHTAJA

Saaristomeren merivartioston killan toiminta-ajatuksena on tehdä maanpuolustustyötä merivartiostoon tukeutuen.

Käytännössä tämä tarkoittaa, että kiltat toimii merivartioston hengessä merellisenä kiltana, jonka toimintaan kuuluvat maanpuolustushengen kohottamisen lisäksi veneilyturvallisuuden, veneilytaitojen sekä saaristotaitojen edistäminen. Viranomaisyhteistyötä

kilta tekee esimerkiksi öljytorjunnassa ja vapaaehtoisissa pelastuspalveluissa.

Killan toiminta-alue on Turun alueelta Saaristomereltä Selkämeren puolelle Raumalle ja sen ympäristöön.

Historia

Tilaus killan perustamiselle virisi jo 1980-luvulla merivartioston kertausharjoituksissa. Harjoitusten aikana ja niiden jälkeen käynnistyi vilkas keskustelu siitä, miten merivartioston reserviläiset voisivat pitää yhteyttä merivartiostoon ja sen henkilökuntaan harjoitusten jälkeenkin. Päätös killan perustamisesta syntyi, ja Saaristomerien merivartioston killan perustamiskokous pidettiin 31. heinäkuuta 1990 silloisen vartioston

komentajan, kommodori **Raimo Tiilikaisen** johdolla. Mukana oli 14 reserviläistä ja kolme merivartioston henkilökuntaan kuuluvaa.

Jäsenistö

Killan toiminta on muotoutunut reilun kahdenkymmenen vuoden aikana melko monipuoliseksi. Jäseniä on noin 270, ja jo melko varhain jäseneksi hyväksyttiin myös perheenjäsenet, jolloin toimintaan saatiin mukaan naisjäseniä. Se puolestaan rohkaisi lisää aktiivisia naisia liittymään mukaan. Saaristomerien merivartioston killan hallituksen puheenjohtajana toimi vuosina 2011–2012 **Päivi Mikkonen**, joka lienee ollut ensimmäinen naispuheenjohtaja maanpuolustuskillassa. Tämä kuvaa hyvin ennakkoluulotonta, ajanmukaista ja

tasa-arvoista toimintahenkeämme. Kiltat pyrki myös ylläpitämään nuorisotoimintaa, jonka toiminnan aktivointi on yksi haasteista.

Operatiivinen toiminta

Kertausharjoitusten valitettavan vähenemisen myötä killan operatiivinen toiminta on keskittynyt kahden kiltaveneen ympärille sekä veneilykoulutusten, MPK:n kurssien ja koulutusten varaan.

Koulutus ja kurssit

Kilta järjestää käytännön veneily- ja pelastautumiskoulutusta sekä Saaristotaidot naisille -kursseja.

Kiltalaiset osallistuvat MPK:n järjestämillä kurseilla niin kouluttajina kuin oppilainakin.

Kilta osallistuu tarvittaessa yhteistoimintaharjoituksiin viranomaisten kanssa.

Veneilytoiminta

Veneilyturvallisuuden edistäminen on tärkeä osa toimintaa.

Kilta omistaa kaksi kiltavenettä: *Norppa* toimii Turussa ja *Nalle* Raumalla. Niiden ympärille on muodostettu ryhmät, jotka ylläpitävät veneitä.

Niitä käytetään muun muassa killan järjestämiin käytännön veneilykoulutuksiin, jotka Trafi on hyväksynyt. Veneillä osallistutaan maanpuolustus- tai viranomaisharjoituksiin, ja jäsenet voivat myös vuokrata niitä tietyin edellytyksin virkistyskäyttöön.

Saaristomerien merivartioston kiltat on myös veneilyseura, joka kuuluu

”Killan toiminta-alue on Turun alueelta Saaristomereltä Selkämeren puolelle Raumalle ja sen ympäristöön.”

■ Ismo Suomi, Saarismeren merivartioston killan puheenjohtaja.

Suomen Veneily ja Purjehdus -järjestöön. Pursiseuraan liittyen killalla on omat venekatsastajat.

Muuta toimintaa

Killan yleiseen toimintaan kuuluvat muun muassa retket, puheenjohtajan kesäpäivä, messut sekä tutustuminen rajavartiolaitoksen toimintaan ja yrityksiin.

Saarismeren merivartioston killalla on yhteinen kiltamaja Selkämeren Rannikkokillan kanssa. Maja sijaitsee Rauman Kuuskajaskarissa, vanhalla linnakesaarella. Sitä ylläpi-

”Tavoitteena on kouluttaa ammattitaitoinen rauhan ajan öljyntorjuntayksikkö”

Käytännössä asiaa valmistellaan ja harjoitellaan Satakunnan pelastuslaitoksen tuella ja yhteistyössä MPK:n meripuolustuspiirin kanssa Raumalla.

Tavoitteena on kouluttaa ammattitaitoinen rauhan ajan öljyntorjuntayksikkö (huoltoviirikö), joka kykenee huoltamaan rantapuhdistuksessa sekä öljyntorjuntatehtävissä olevat joukot.

Pelastusviranomaisten ja huoltoviirikön yhteistyötä kehitetään niin, että viranomaisten pyynnöstä voidaan öljyntorjuntatehtävissä olevia joukkoja avustaa torjunta-alueella. Tehtäviä olisivat perustaminen, varustaminen, tiedustelu, maa- ja merikuljetukset, muonitus, majoitus, viestintä, jätahuolto, vartiointi, kohteen suojaaminen, palovartiointi ja opastus.

detään talkoilla ja käytetään yhtenä toiminnan tukikohtana. Se on myös jäsenistön käytettävissä.

Öljyntorjunta

Uusin, vaan ei vähäisin osa kiltatoimintaa on öljyntorjunta, jossa Saarismeren merivartioston killa osallistuu öljyntorjuntahuoltoviirikön perustamiseen ja rantapuhdistuksen organisointiin.

Lisätietoja killasta ja sen toiminnasta

www.smmvk.fi osoitteesta tai laittamalla sähköpostia puheenjohtajalle sähköpostiosoitteeseen pj.smmvk@gmail.com

Porin prikaatin kiltary

Kiltamme perustettiin 15.2.1959. Ensin nimeksi tuli Porin Rykmentin – Porin Prikaatin Kiltary. Killan nykyinen kotipaikka on Säskylä. Nykyiseksi nimi muutettiin vuonna 2013. Nimimuutoksen myötä killan nimi saatiin yhteneväiseksi joukko-osaston kanssa. Lisäksi asiaan vaikutti tuleva Tykistöprikaatin yhdistyminen Porin prikaatiin.

■ TEKSTI: EINO JÄRVINEN • KUVAT: PUOLUSTUSVOIMAT

■ Yläkuva: Porin prikaatin 3. Jääkärikomppanian pasi lähtemässä hyökkäykseen

■ Porin Prikaatin 1. jääkäripataljoonan Alfa-joukkueen taistelija vaanii vihollista

Porin prikaatin kiltta

Tavoitteenamme on kasvattaa maanpuolustustahtoa, lisätä maanpuolustustietoutta ja edistää maanpuolustusharrastusta sekä lähentää toisiinsa Porin prikaatia ja sen täydennysalueen väestöä. Kilta toimii jäsentensä keskeisenä yhdyssiteenä, vaalii perintetään ja yhteisiä muistoja. Kilta pyrkii edistämään Porin prikaatissa palvelevien varusmiesten viihtyvyyttä ja auttamaan vaikeuksiin joutuneita jäseniään.

Kilta toimii pääosin alueosastoissaan. Pääkilta ja kaa toimiville alueosastoille vuosittain osuuden perityistä jäsenmaksuista. Luonnollisesti alueosastoilla on myös omaa varainhankintaa.

Alueosastot järjestävät erilaisia tapahtumia kuten kilpailuja, tutustumismatkoja, tansseja, pikkujouluja ja yms. Kokouksia pidetään eri yrityksissä jolloin on mahdollisuus tutustua niiden toimintaan. Yhteistyötä tehdään muiden kilttojen ja maanpuolustusjärjestöjen kanssa.

Porilainen

Messuilla ja näyttelyissä esitellään kiltatoimintaa. Ne ovat parhaimpia tilanteita saada uusia jäseniä.

Vuosijuhlissa on aina saatu nauttia korkeatasoisista esitelmistä, joita pitävät sotilashenkilöt sekä ta-

louselämän ja yhteiskunnan vaikuttajat.

Killan ja Porin prikaatin yhteinen tiedotusväline on Porilainen-lehti. Sen lisäksi, että killan toimesta lehteen tulee artikkeleita, kiltta huolehtii lehden varainhankinnasta sekä hoitaa hallintoasiat.

Varusmiehiä kiltta palkitsee kotiuttamistilaisuuksissa. Kiltta sai myös valtakunnallista tunnustusta palvelukseen astuvien omaisinfojen pitämisestä. Näitä tilaisuuksia on pidetty jo yli kymmenen vuotta Loimaalla, Salossa ja Turussa.

Perinteet

Kilta on mukana Porilaismuseossa. Suurin ponnistus oli kun killan toimesta saatiin vuonna 2006 aikaiseksi kaksi kappaletta Turun kasarmien pienoismalleja. Toinen sijoitettiin Turun Yliopiston tiloihin ja toinen museon tiloihin Huovinrinteellä.

Kilta on osallistunut Porin prikaatin joukkoyksikkölippujen valmistuskustannuksiin. Omille alueosastoille on myös tehty omat liput.

Vuonna 1999 killan julkaistiin 40-vuotisen toiminnan kunniaksi historiikki. Kymmenen vuotta myöhemmin tehtiin täydennyskirjanen. Teoksia on saatavissa myös digitaalisessa muodossa.

Turun Ruissalossa olevan Porilaismetsikön täydennysistutukset ovat vuosittaisia tapahtumia.

■ Vuosikokouksen ja -juhlan ohjelma-
numeroon kuuluu seppelenlasku Porilaispatsaalle.

Porin prikaatin kiltta

Niin sanottuja Porilaispäiviä on vietetty mm. Salossa viime vuonna. Salossa sijaitsee ensimmäisen Porin rykmentin komentajan **Arvid Hornin** hauta.

Alueosastot järjestävät kunniavartioita sankarihaidoille mm. kaatuneitten muistopäivänä, itsenäisyyspäivänä, jouluaattona.

Nuoret mukaan

Kun nuoret miehet ja naiset päättävät varusmiespalveluksen, aivan ensimmäisenä ajatuksena ei juuri ole liittyminen kilttaan. Tämän vuoksi kiinnostus alkaa herätä vasta muutaman vuoden jälkeen. Alle 30-vuotiaita jäseniä on viitisen prosenttia jäsenmäärästä. Vertailun vuoksi yli 65-vuotiaita on kolmasosa jäsenistöstä.

Naisia on hieman alle viisi prosenttia jäsenistöstä. Hienoa on huomata, että naiset liittyvät herkemmin jäseneksi melko pian palveluksen päättymisen jälkeen.

Kilta on pyrkinyt olemaan kehityksessä mukana. Kilta oli ensimmäisten joukossa avaamalla vuonna 2000 omat netti-

sivut. Pari vuotta sitten kiltta sai MPKL:n Vuoden parhaat nettisivut-palkinnon.

Porilainen-lehti muodostaa hyvän tiedotuskanavan jäsenistölle. Lisäksi lehti jaetaan kantahenkilökunnalle, varusmiehille, sotilaskotisisarille ja eri intressiryhmille. Lehti on vuosien mittaan useasti saanut parhaan kiltalehden palkinnon tai kunniamaininnan. Myös kiltta on palkittu vuoden kiltta-palkinnolla.

Killan hallituksessa on edustaja jokaisesta alueosastosta.

Näin tiedonkulku ja päätöksenteko on saatu mahdollisimman laajalle alueelle. Nettisivujen yhteydessä on Intranet-sivusto, josta jokainen hallituksen jäsen saa paljon tietoa killan asioista. Päätäjille jaettava kokousmateriaali on monipuolista ja kaikki tieto toimitetaan sähköisessä muodossa.

Nykypäivänä jäsenten saaminen on haastavaa. Kiltta on pystynyt kasvattamaan jäsenmääränsä jo viimeiset viisi vuotta ja jäsenmäärä on tällä hetkellä 1200.

■ Tauno Rohkimainen ja Seppo Yli-Nissilä suorittamassa keräystä veteraanien hyväksi.

■ TEKSTI: HEINO KOISTINEN • KUVAT: PUOLUSTUSVOIMAT

Sotilas- musiikkikilta

Sotilasmusiikkikilta perustettiin, jotta saataisiin mahdollisimman paljon nykyisiä ja entisiä sotilassoittajia tai muuten sotilasmusiikista kiinnostuneita henkilöitä ja yhteisöjä, vaalimaan sotilasmusiikkiperinteitä ja toimimaan yhdessä myös aktiivipalveluksen jälkeen.

Kilta perustettiin 24.11.1983 sotilassoittokuntien vuosipäivänä, joka tunnetaan nykyisin perinnekäytännöllä. Killan nimeksi tuli ensin Helsingin Sotilassoittajien Kilta ry. Kiltaa oli perustamassa ikäjakautumaltaan laaja joukko, 17-vuotiaasta soitto-oppilaasta 75-vuotiaaseen veteraaniin.

Koska killan toiminta koski koko maata, muutettiin sen nimi vuonna 1991 Sotilasmusiikkikilta ry:ksi.

Toimintaa

Killan hallitus käsittelee sotilasmusiikkiristiesitykset. Killan hallituksen toimituskunta julkaisee maamme ainoata sotilasmusiikkijulkaisua ”Piipari”-lehteä neljä kertaa vuodessa. Lehti jaetaan jäsenistön lisäksi maamme eri puhalinmusiikkitoimijoille ja yhdistyksille.

Kilta jakaa esitysten mukaan stipendejä esimerkiksi jokaisen saapumiserän yhdelle varusmiehelle, joka suo-

rittaa palveluksensa Kaartin Soittokunnassa erityisen hyvin.

Nykyisin toimintaan on tullut näkyvästi mukaan, killan toiminta maanpuolustussoittokuntien yhteyslinkkinä. Tänä vuonna sotilasmusiikkikillan puheenjohtaja toimii kolmen maanpuolustussoittokunnan esiintymisien koordinaattorina ja osittain esitysten johtajana Hamina Tattossa lauantaina 2.8.2014. Tuolloin Hamina Tattossa on niin kutsuttu vapaaehtoisen maanpuolustuksen päivä ja vieras on emojärjestömme MPKL (Maanpuolustuskiltojen liitto).

Tulevaisuuden haasteet

Vuoden vaihteessa puolustusvoimien organisaatiouudistuksen myötä on siirtynyt seitsemän ammattisotilassoittokuntaa historiaan. Jäljelle on jäänyt viisi, jotka tuskin pystyvät ”sotilasmusiikkiaukkoa” täyttämään. Länsirannikollamme Turun yläpuolella ei ole yhtään ammattisotilassoittokuntaa.

Meillä on vajaa kymmenen vapaaehtoista maanpuolustussoittokuntaa, joukossa on perinnesoittokuntia, reserviläissoittokuntia tai alueellisia harrastajapuhallinorkestereita. Näiden soittokuntien toiminnan, Sotilasmusiikkikilta toivoisi olevan hyvin organisoitua ja johdettua, koska osa soittokunnista käyttää esiintyessään sotilaspukua (m/83). Toiminnan kannalta olisi tietysti hyvä, että nämä soittokunnat voisivat käyttää esiintyessään omaa, erityisesti maanpuolustussoittokunnille suunniteltua asua.

Sotilasmusiikkikilta työskentelee sen eteen, että maamme nykyinen sotilassoittokuntatoiminta voisi hyvin. Haluamme toiminnallamme vaikuttaa siihen, että meillä on jatkossakin taidokas ammattisotilassoittokuntien joukko ja sitä tukemassa kunkin alueen maanpuolustussoittokunnat parhaansa mukaan.

■ Kiltasoittokunta Päämajan Soittokunta esiintymässä lapsikuoron kanssa veteraaneille.

■ **TEKSTI:** TIMO KOUKKARI,
AUTOJOUKKOJEN HELSINGIN
KILLAN PUHEENJOHTAJA

Autojoukkojen Helsingin Kilta ry

50-vuotias Autokilta paalupaikalla

Valtakunnallinen Autojoukkojen kiltä (AJK, vuodesta 1992 lähtien AJKL) perustettiin 20.1.1963 autojoukkojen ja Autopataljoonan vuosipäivänä pidetyssä perustamiskokouksessa Taivallahden sotilaskodissa. Killan kotipaikaksi päätettiin Helsinki, mutta toimialueeksi koko maa, jotta näin luotaisiin edellytykset alaosastojen perustamiseksi lähinnä paikkakunnille, joissa oli erillisiä auto- ja kuljetusyksiköitä.

Autojoukkojen pääkillan perustamisen jälkeen syntyi autojoukkojen paikallisosastoja, joista Autojoukkojen Helsingin kiltä ry (AJHK) aloitti toiminnan vuonna 1964 vaikka perustamisko-

■ Kuljettaja tarkastaa öljyn ennen ajoa. Aunuksenlinna, Ruohosen autokomppania 6.5.1943.

kous pidettiin vasta 14.2.1965 Autopataljoonan tiloissa. AJHK juhlii tänä vuonna 50-vuotista toimintaansa.

Sotavuosien kokemukset omaavat pitivät tärkeänä, että myös autojoukkojen perinteet ja kokemukset säilyvät jälkipolville. Yhteydenpito auto- ja kuljetusjoukkojen reserviläisiin ja varusmiehiin katsottiin tarpeelliseksi. "Autojoukkolaisten" tapaamiset ja niihin liittyvät harrastukset ovat arjen toimintaan. Perinteiden ja samanhenkisten henkilöiden yhteydenpidon lisäksi Autojoukkojen Helsingin killan alkuaikoina toimintaan kuului myös Autopataljoonan varusmiesten viihtyvyyden kehittäminen, kuten erilaisten iltamien järjestäminen Taivallahden kasarmeilla.

Tavoitteet ja perinteet

Autojoukkojen Helsingin killan tavoitteena on:

- Ylläpitää ja kehittää maanpuolustushenkeä ja -tietoutta
- Ylläpitää ja kehittää jäsenistön auto- ja kuljetusalan tietoutta

- Tukea Kaartin Jääkärirykmentin kuljetusalaa sekä (erit Kuljetuskomppanian) varusmiesten viihtyvyyttä ja tukea heidän palvelustaan myös koulutuksellisesti

- Vaalia, koota, tallentaa ja välittää puolustusvoimien autojoukkojen historiallisia perinteitä ja toimintaa

- Olla mukana ja tukea vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta

- Jäsenistön virkistystoiminnan järjestämistä ja jäsenhuollosta huolehtiminen

- Jäsenistön yhteenkuuluvaisuuden lisääminen yhteisten tapahtumien välityksellä

- Yhteydenpito auto- ja kuljetusalan pääkaupunkiseudun toimijoihin

Killan perustamisen tarkoituksena on luonnollisesti edelleen. Perinnetoiminta ja jäsenkokoukset ovat edelleen vahvasti toiminnassa mukana. Kiltä vaalii Autopataljoonan perinteitä ja erityises-

Sotaministeriön käsky 20.1.1919:

"Suomen armeijan autojoukot perustetaan (vahvuus 3 upseeria, 17 aliupseeria ja 64 miestä) komentajana jääkärikapteeni L. Nordenswahn."

Ote autojoukkojen päiväkäskystä v. 1919:

"Värvätyt autonkuljettajat eivät saa virkapuvussa ollessaan nostaa lakkiaan esimihiä tervehtiessään ja on heidän muutoinkin käyttäytävä sotilaallisesti".

Autojoukkojen Helsingin Kiltä ry

Killan internetsivujen osoite:

www.ajhk.fi. Sivuilta löytyy lisää killan infoa ja ajankohtaista tietoa.

Tervetuloa mukaan toimintaan.
Tervetuloa Autojoukkojen Helsingin kiltä ry:n (AJHK) jäseneksi.

ti sen osana olleen Autokomppanian perinteitä. Nykyinen kummiyksikkömme on Kaartin Jääkärirykmentin Kaartin Pataljoonan Kuljetuskomppania, joka periytyy suoraan viimeksi Taivallahdessa sijainneesta Autopataljoonasta.

Killalla on oma lippu, joka on vihitty käyttöön 5.9.1971. Killan perinnekäyttöön on 20. Tammikuuta, jolloin on perinteisesti laskettu seppeleet Helsingin Hietaniemessä Sankariris-

tille ja Suomen Marsalkka **Mannerheimin** hautapaadelle sekä edesmenneen kunniajäsenemme Tasavallan Presidentin **Urho Kaleva Kekkonen** haudalle. Kekkonen suoritti aikoinaan varusmiespalveluksensa Autopataljoonassa kotiutuen kersanttina. Perinteisesti tämän jälkeen on kokoonnuttu vielä yhteiselle päivälliselle Kaartin Pataljoonan edustajien kanssa. Usein juhlapäivään liittyy myös auto- kuljetus- ja liikenneaiheisia esitelmiä.

Santahaminaan

Autojoukkojen Helsingin kiltä on kiinteässä yhteistyössä Santahaminassa sijaitsevan Kaartin Jääkärirykmentin ja rykmenttiin sitoutuvien muiden kilttojen kanssa. Aiemmin killalla oli hyvä toimintakeskus Malmin Paukkulassa, mutta sen vuokrauksesta jouduttiin luopumaan 1994 lopussa Helsingin kaupungin ja Valtion välisestä maanvaihdesta johtuen. Rakennus paloi huhtikuussa 1995 maan tasalle ja osa historiaa oli valitettavasti tuhoutunut. Nykyään killalla on hyvät toimitilat Santahaminassa Kaartin Jääkärirykmentin pihapiirissä toimivassa Perin-

netalossa, jota pidetään yllä ja kehitetään yhdessä muiden KAARTJR:n tukeutuvien kilttojen kanssa.

Kilta tarjoaa jäsenistölleen muun muassa:

- Retkiä eri kuljetus- ja logistiikka-alan yrityksiin ja museoihin
- Kuljetus- ja logistiikka-alan esitelmätilaisuuksia
- Osallistumisväylän vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen
- Säännöllisiä ammuttamahdollisuuksia
- Mahdollisuuden olla mukana Kaartin Jääkärirykmentin varusmiesten omaistenpäivien tilaisuuksissa sekä osallistumismahdollisuuden KAARTJR:n valatilaisuuksiin killan oman lipun kera
- Autojoukkojen historiasta kertovia dokumentteja
- Autojoukkojen historiaa

Hyvänä esimerkkinä edellä mainituista käytännön toimista viime vuodelta on jäsenretki vuonna 2011 Viroon **Johannes Törsin** Viron Vapaustaitelun museoon. Vuonna 2012 tutustuttiin vanhojen autojen entisöintiin erikoistuneeseen Triangle Motorsin toimintaan. Vuonna 2013 ihailtiin joukolla Lahden Classic Motorshow:ssa upeasti entisöityjä ajoneuvoja. Kiltä on järjestänyt Kaartin kuljettajakoulutukseen liittyen jäsenilleen ja varusmiehille mm Pääkaupunkiseudun Liikenteenohjauskeskuksen toimintaan tutustumista. Tässä vain eräitä mainitaksemme.

Monet killan jäsenet ovat saaneet sotilaskoulutuksen lähinnä kuljetusalalla. Monet ovat palvelleet aikanaan Helsingissä automiesten ”kehossa” Autopataljoonassa tai myöhemmin Kaartin Pataljoonan Autokomppaniassa Taivallahdessa sekä nykyisessä Kaartin Jääkärirykmentin Kuljetuskomppaniassa Santahaminassa. Monilla jäsenillä on myös työ ja elinkeino kuljetus-, logistiikka ja liikennealalla. Aiemmin killalla oli myös vireä naisjaosto Tavoitteena on aktivoida naisia jälleen toimintaan mukaan runsaammin.

Tulevaisuus

”Tuleen ei saa jäädä makaamaan”, vaan ajan kehitystä pitää seurata ja vastata sen tuomiin haasteisiin. Vuo-

den 2013 aikana killan hallitus on laatinut strategian, joka hyväksyttiin 10.10.2013 syyskokouksessa killan tulevan toiminnan kehittämiseksi.

KILLAN STRATEGIA 2014 – 2018

2018 TAVOITE

Kilta on itsenäinen, aktiivinen, jäsenmäärältään ja taloudeltaan kestävällä pohjalla toimiva pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan läänin alueen kehittyvä toimialakilta, joka on Kaartin Jääkärirykmentin Kaartin Pataljoonan Kuljetuskomppanian tärkeä yhteistyökumppani ja tukia.

Kilta huolehtii auto- ja kuljetusalan perinteiden dokumentoinnista ja opettamisesta sekä osallistuu varusmiesten kuljettajakoulutukseen järjestämällä alan esitelmää ja tutustumisia. Kiltä on tiiviisti verkottunut pääkaupunkiseudun maanpuolustusjärjestöjen ja auto-, liikenne- sekä kuljetusalan toimijoiden kanssa ja luo erään väylän liike-elämälle tukea vapaaehtoista maanpuolustusta sekä varusmiespalvelua.

Killan jäsenoiminta ja -viestintä on vuorovaikutteista. Jäsenet osallistuvat aktiivisesti toiminnan ja palveluiden ideointiin ja toteuttamiseen. Killan jokainen jäsen kokee kuuluvansa hänelle tärkeään aatteelliseen ja toiminnalliseen vapaaehtoiseen maanpuolustusyhteisöön.

2017 TAVOITE

Merkittävän vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimialatapahtuman järjestäminen. Jäsenhankinta jatkuu aktiivisena. Tukijoiden sitouttamiseen panostetaan.

2016 TAVOITE

Toimintatapahtumien suunnittelu- ja toteutus jäsenkyselyjen pohjalta. Aktiivinen jäsenhankinta ja talouden turvaaminen jatkuu voimakkaana. Killan kotisivuille tuotetaan autojoukkojen perinedokumentteja.

2015 TAVOITE

Aktiivisen jäsenhankinnan jatkaminen ja organisoitu auto-, liikenne- ja kuljetusalan tukijoiden ja yhteistyökumppaneiden sitouttaminen. Hallussa olevan perinneaineiston inventoinnin päättäminen. Jäsenistön toimintatoiveiden kartoitus. Perinneaineiston aihealueiden määrittely killan ydintoimintoja tukevaksi.

2014 TAVOITE

Laadukkaat AJHK:n 50-vuotisjuhla-vuoden tapahtumien järjestäminen. Internetsivujen sisällön kehittäminen ja aktiivisen jäsenhankinnan (jäsenhankintakilpailu) sekä talouden turvaamisen aloittaminen. KAARTJR:n toimintatoiveiden kartoitus. Jäsenistön kysely eri maanpuolustusyhdistysten toiminnasta Palkitsemisohjeen päivitys.

Henry Siikander: Tähtäämme tulevaisuuteen

Nykyinen Maanpuolustuskieltojen liiton toiminnanjohtaja Henry Siikander on toiminut tehtävässään vuodesta 2006 edeltäjänsä Jarmo Merisen jäätyä eläkkeelle. Liiton palveluksessa Siikander on kuitenkin ollut jo vuodesta 1987, ensin järjestösihteerinä ja sitten järjestöpäällikkönä aina vuoden 2006 heinäkuun loppuun, jolloin hänet nimitettiin liiton vt. toiminnanjohtajaksi. Toiminnanjohtajaksi hänet nimitettiin vuoden 2007 alusta lukien.

■ **HAASTATTELU:** JARKKO KEMPPI

Kun tulin liiton palvelukseen jäsenyhdistyksiä oli 72. Niiden määrä kasvoi tasaisesti koko 90-luvun ollen parhaimmillaan 110.

– Suurin haaste koko 90-luvun oli jäsenmaksujen korotukset. Yleensä korotukset johtivat ainakin yhden killan eroamiseen liitosta. Monesti vuosikokoukset olivat aika myrskyisiä. Mielenpisteet kerrottiin tarvittaessa hyvin selvästi ja todella kuuluvalla äänellä. Äänestyksiltäkään ei vältytty, Siikander muistelee.

– 90-luvulla vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus alkoi kehittyä. Yhdeksi ongelmaksi muodostui silloinen lyhennejärjestelmä. Monissa suunnitelmissa ja kirjoituksissa esiintyi suurelle yleisölle hankalia termejä, kuten VMPJ, PAT, RYT ja niin edelleen. Siikanderkin sai kentältä palautetta, ettei lyhenteistä aina ”ota pirukaan selvää.”

Kultauksen takaa

– Aika kultaa muistot. 90-luvulla silloinen Reservin Aliupseeriliiton (nykyinen Reserviläisliitto) toiminnanjohtaja kävi järjestölehdissä ja etenkin Reserviläisen-lehdessä ajoittain melkoista vyörytystä MPKL:aa vastaan. Yksi väite oli, että MPKL ei tiennyt todellisuudessa kuinka paljon sillä on henkilöjäseniä jäsenkilloissaan. Siikander ei nähnyt asiaa kovin miellyttävänä. Oli erikoista, että liitot kävivät lehtien palstoilla kiistoja, vaikka liitoilla oli toimistot saman talon eri kerroksissa, Urlus-säätiön omistamassa entisessä Helsingin suojeluskuntatalossa Helsingin Töölössä.

– 1990-luvulla reserviläisjärjestöt ja MPKL olivat eräällä tavalla henkissä poteroissa, Siikander muistaa.

– Maanpuolustusjärjestöjen välillä pohdittiin miten yhteistyötä voisi tehdä. Lukemattomien neuvottelujen ja keskustelujen sekä yhteisen muistion jälkeen käteen ei jäänyt loppujen lopuksi yhtään mitään. Nykyisin asiat ovat kuitenkin onneksi eri tavalla ja yhteistyö on aivan eri tasolla.

Siikanderin mukaan liittojen väliseen yhteistoimintaan on vaikuttanut erityisesti Maanpuolustuksen Tuki ry:n (MPT) toiminta. Kaikki järjestöjen saamat avustukset ja tuet tulivat Maanpuolustuksen Tuen kautta Reserviläisliitolle ja Reserviupseeriliitolle. Maanpuolustuskieltojen liitto tuli mukaan MPT:n tukitoimintaan vasta myöhemmin ja tämä vaikutti osaltaan liittojen välisiin suhteisiin. Tulihan MPKL tavallaan kahden veljesjärjestön reviereille jakamaan kakkua pienempiin osiin.

Eipä ärhäkämpää

– Liiton jäsenyhdistykset eivät ole yleensä erityisen ”ärhäköitä”, poikkeuksia tietenkin on. Yleensä kaikissa killoissa tiedetään, mitkä ovat liiton tarjoamat hyödyt.

Monesti yksittäisten jäsenten tyytymättömyyden taustalla on tietämättömyys liiton tarjoamista jäseneduista. On tapauksia, joissa toiminnanjohtajan on tehnyt mieli sanoa suoraan valittajille: ”Ole ystävällinen veli hyvä ja käy nettisivuillamme ja katso mitä kaikkea liitto tarjoaa.”

Toiminnanjohtaja on viime vuosina kiertänyt yhdessä puheenjohtajan kanssa monia kiltapiirejä ja

”Uusia, juuri asepalveluksensa suorittaneita henkilöitä liittyy kuitenkin sellaisiin kiltoihin, joilla on sellaista toimintaa, jota nuoret kaipaavat eli ammuntaa, sotilaallisten taitojen ylläpitoa, jotostelua, kilpailuja ja koulutusta.”

yksittäisiä kiltoja. Yleensä on käyty killan hallituksen kokouksessa, jolloin killan johtohenkilöille voidaan kertoa viimeisimmät liittotason kuulumiset. On hyvä, että liitto menee piirin tai jopa yksittäisen killan luokse. Se nostaa arvostusta jäsenistön keskuudessa. Liiton edustajien käynti paikan päällä osoittaa, että liitto välittää konkreettisesti yhdistyksistä ja niiden toiminnasta.

Vanhan liiton miehiä

Toiminnanjohtajan työ on vaativaa ja sitä kautta työaikakin. Monien ihmisten tuntema ”kahdeksasta neljään” –rytmillä tämä ei toimisi, Siikander sanoo.

– Järjestetyössä käy helposti siten, että työaika ja vapaa-aika menevät sekaisin. Varsinkin nykyään, kun tietotekniikka mahdollistaa sähköpostien lukemisen ympäri vuorokauden ja matkapuhelimella ollaan koko ajan tavoitettavissa. 90-luvulla oli tässä mielessä helpompaa. Kun työhuoneen oven sulki, niin puhelin jäi työpöydälle, koska se oli johdolla kiinni seinässä ja postikin kulki vain jakajan kuljettamana, perään se ei juossut, Siikander naurahtaa.

Toiminnanjohtajan työ on raskasta, etenkin jos työstä ei pysty irtautumaan vapaa-aikana tai lomalla.

– Harva nuori ryhtyisi tällaiseen työhön.

Siikander ymmärtää nuoria, mutta toteaa, että nuorisosta ei taida enää juurikaan löytyä niin kutsuttuja ”vanhan liiton” miehiä, joille työn kuin työn hoitaminen hyvin on kunnia-asia.

Kansainvälisesti ja kansallisesti

Pohjoismainen yhteistyö on aina ollut yksi MPKL:n painopiste. Oma, mielenkiintoinen kysymyksensä on ollut yhteisen kielen löytäminen. Teoriassa ruotsi on niin sanottu pääkieli, mutta käytännössä toiminnanjohtajakin on käyttänyt usein englantia, etenkin tanskalaisien kanssa, koska ”skandinaaviskasta” ei aina saa tolkkua.

Joissain tapauksissa englannin käyttö ei syystä tai toisesta aina onnistu. Siitä huolimatta ”skandinaaviskan” käyttö ei ole aiheuttanut mitään suuria ongelmia, korkeintaan pieniä kommelluksia. Yhteenvetona voisi todeta, että ilman kieliongelmaa ei olisi mitään ongelmia. Suomalainen kiltatoiminta on vähintäänkin samalla tasolla kuin pohjoismaisissa veljesjärjestöissä.

Siikander toteaa, että Maanpuolustuskieltojen liitto on ollut koko kansan maanpuolustusjärjestö perustamisestaan lähtien. Liitossa sotilasarvoilla ei ole koskaan ol-

PUOLUSTUSVOIMAT

lut merkitystä ja se on erottanut liiton muista maanpuolustusjärjestöistä tai ainakin kahdesta veljesjärjestöstä (RES ja RUL).

Tosin Reserviläisliitto muutti sääntöjään 90-luvun lopussa avatakseen jäsenyyden myös naisille ja sellaisille varusmiespalveluksen suorittaneille, jotka eivät olleet käyneet aliupseerikoulua.

Siikander näkee liiton tulevaisuuden positiivisena. Etenkin liittojen välinen yhteinen jäsenrekisteri tulee helpottamaan toimintoja, kunhan se vain saadaan kunnolla toimimaan. Lisää jäsenyhdistyksiä on tulossa, täysin uusia kiltoja. Lisäksi liittojen välinen yhteistyö on muutenkin aivan eri tasolla kuin 1990-luvulla. Joukko-osastojenkaan lakkauttaminen ei välttämättä tarkoita paikallisen kiltatoiminnan päättymistä. Tilanne saattaa olla jopa päinvastainen, killat pitävät perinteitä yllä ja toiminta saattaa laajentua aivan uusille alueille.

Viiskymppisen haasteet

Yksi ongelma, joka tulee tämän hetken näkemyksen perusteella tuottamaan tulevaisuudessa jonkin asteisia ongelmia, on jäsenistön keski-ikä. Se on selkeästi yli 50:n. Uusia, juuri asepalveluksensa suorittaneita henkilöitä liittyy kuitenkin sellaisiin kiltoihin, joilla on sellaista toimintaa, jota nuoret kaipaavat eli ammuntaa, sotilaallisten taitojen ylläpitoa, jotostelua, kilpailuja ja koulutusta.

Siikander kuitenkin toteaa, että on mahdotonta miellyttää kaikkia. Kaikki jäsenet eivät koskaan ole tyytyväisiä. Jo pelkästään jäsenistön ikäjakama aiheuttaa väistämättä mielipideeroja. Niin kiltojen kuin MPKL:n päätehtävä on kuitenkin joukko-osastojen ja aselajien perinteiden ylläpito. Lisäksi maanpuolustustietouden levittäminen on yksi tärkeimpiä asioita. Siksi liiton slogan ”Rakennamme perinteille – Elämme tätä päivää – Tähtäämme tulevaisuuteen” on Siikanderin mielestä hyvä pitää mielessä.

Turvakurssin Kilta edistää maanpuolustusaatetta tasa-arvon hengessä veteraanien työtä unohtamatta. Viime vuonna 20 vuoden rajapyykin ylittänyt Kilta toimii keskeisellä Uudellamaalla neljällä kärjellä: arvostaa ja tukee sotiemme veteraanien työtä ja elämää, järjestää maanpuolustuskoulutusta, toimii VAPEPAssa ja ampumaseurana.

■ TEKSTI: JAANALIISA KUOPPA

Turvakurssin Kilta

Kilta syntyi historiallisena hetkenä syksyllä 1992, jolloin suomalaiset pääsivät ensimmäistä kertaa vuosikymmeniin osallistumaan vapaasti siviileille järjestettyyn vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen. Yhdistyksen perustivat oman harrastuksensa tueksi ensimmäisen Kansalaisen turvakurssin osallistujat: sittemmin jäsenistöön ovat liittyneet myös monet muut innokkaat.

Maanpuolustuskoulutuksessa Kilta on seurannut omaa edelläkävijän esimerkkiään ja järjestänyt MPK:n kursseina turvakurssit sotaveteraaneille sekä myös naisille otsikolla ”Turvallisuuustietoa naisille”. Kiltalaiset itse koulutautuvat jatkuvasti ja monipuolisesti kaikilla mahdollisilla tasoilla, ja toimivat näin myös monilla kursseilla kouluttajina ja johtajina. Monelle jäsenelleen yhdistys onkin portti vapaa-

ehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen ja -toimintaan.

Myös vapaaehtoisessa pelastuspalvelussa toimivat kiltalaiset koulutautuvat utterasti ja ovat osallistuneet vuosittain moniin hälytystehtäviin ja harjoituksiin. Killalla on ollut oma etsintäryhmä 90-luvulta asti, tosin aluk-

Turvakurssin Kilta ry lyhyesti

Perustettu 9.11.1992

Arvot: Maanpuolustusaatteen edistäminen ja veteraanien työn kunnioittaminen tasa-arvon hengessä

Puheenjohtaja: 2013 Outi Siltaniemi, 2014 Veijo Meisalo

Jäseniä: noin 70

Edustukset: MPK:n valtuusto, Etelä-Suomen Kiltapiiri, Naisten Valmiusliitto, Keski-Uudenmaan VETRES

Yhteystiedot: Sähköposti: veijo.meisalo@helsinki.fi. GSM 050-516 4482.

si kimpassa Järvenpään Reserviläisten kanssa. Viime vuonna Kilta perusti myös muonitusryhmän pidempään jatkuvien hälytystehtävien huoltoon. Viime elokuussa VAPEPA-toimintamme ylitti valtakunnan rajat, kun Kilta emännöi yhdessä MPKL:n Kiltasisar-toimikunnan kanssa järjestetyn virolaisen Saarenmaan Kodukaitseinaisten VAPEPA-kurssin Keski-Uudellamaalla.

Veteraanien työtä ja elämää Kilta kunnioittaa käytännön toin. Joka viikko Järvenpään Rintamaveteraanien majalla lämpää kahvi ja antimet veteraaneille. Tukea ja apua on tarjolla aina veteraanien tapahtumiin muutoinkin. Ilmankos Järvenpään Rintamaveteraanit ry on Killan kummiyhdistys.

Kilta on myös ampumaseura. Tämän toiminnan vuotuinen kohokohta on Päijät-Hämeen Maanpuolustuskillan kanssa vuorovuosin järjestettävä ampumatapahtuma, joka on aina myös MPK:n kurssi. Ammunnan perusteet ja turvallinen aseiden käsittely avaavat monelle asiaa tuntemattomalle väylän turvalliseen tutustumiseen urheiluammuntaan. Tapahtumassa käydään ampumaradalla kiltojen välinen ankara taisto välineinä pystykorvakiväärät. Killalla on myös laseraiseen hankintaprojekti.

Sosiaalisen kanssakäymistä ei Killan menoissa unohdeta. Kiltalaiset kokoontuvat vuosittain useita kertoja yhteisiin tapahtumiin. Tarjoilun erikoisuuksiin kuuluvat mm. omalla salaisella reseptillä valmistetut Kiltasinappi ja Kilta-ryyppy.

TURVAKURSSIN KILLAN ARKISTO

■ Edelläkävijyyttä velvoittaa: Turvakurssin Kilta järjesti pari vuotta sitten Turvallisuuustietoa naisille -kurssin, joka täyttyi nopeasti eri-ikäisistä naisista.

Ruotsi, Norja ja Tanska ovat järjestäneet yhteisiä kiltapäiviä jo vuodesta 1947 joka toinen vuosi. Suomi on ollut mukana pohjoismaisilla kiltapäivillä vuodesta 1969.

■ TEKSTI JA KUVAT: HENRY SIIKANDER

Pohjoismaiset kiltapäivät

Ensimmäisen kerran suomalainen delegaatio osallistui XI Pohjoismaisille Kiltapäiville Tanskan Aalborgissa kuitenkin jo kaksi vuotta aikaisemmin vuoden 1967 kesäkuussa. Alunperin ajatuksena oli, että delegaatioon kuuluisi yksi upseerien edustaja, yksi aliupseerien edustaja ja yksi miehistön edustaja.

Suomesta lähti ensimmäinen varsinainen osallistujajoukko pohjoismaisille kiltapäiville kaksi vuot-

ta myöhemmin. XII Pohjoismaiset Kiltapäivät järjestettiin Ruotsissa Karlskronan laivastotukikohtassa 30.5.-1.6.1969. Tammikuussa -69 saapuneessa kutsussa oli osallistujamäärä rajattu 50:een osallistujaan siten, että 8 henkilöä on merivoimista ja 42 muiden puolustushaarojen killoista. Suomesta osallistui näille kiltapäiville 37 henkilöä.

Pohjoismaiset kiltapäivät järjestetään edelleen joka toinen vuosi järjestyksessä Ruotsi, Norja, Suo-

■ Santahamina 2005: Kaartin Jääkäriyksen taistelunäytös.

Pohjoismaiset kiltapäivät

Aukeaman kuvat vasemmalta lukien:

■ Santahamina 2005: Seppelien lasku Sankariristille ja marsalkka Mannerheimin haudalle.

■ Karlskrona 2009: Historiallisen linnakesaaren ”sisävesiallas”, jonne ajettiin muurien välissä olevasta kapeasta aukosta.

■ Vekaranjärvi 2013: Lyhyt, mutta nopea koulutus miinaharavan käyttöön.

■ Sessvollmoen 2011: Tutustumassa Gardermoenin ilmailumuseoon.

mi, Tanska. Väli vuosina järjestetään syksyisin pohjoismainen johtajatapaaminen, jossa tuleva kiltapäivien isäntämaa esittelee muiden maiden johtajille tulevien kiltapäivien ohjelman yksityiskohtaisesti.

Viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana on pohjoismaiset kiltapäivät järjestetty Suomessa kolme kertaa.

26. Pohjoismaiset Kiltapäivät: Hämeen Rykmentti, Lahti 12-15.6.1997

Osallistujia yhteensä 221.

30. Pohjoismaiset Kiltapäivät: Kaartin Jääkärirykmentti, Helsinki 9.-12.6.2005.

Osallistujia yhteensä 214. Näille kiltapäiville osallistui kutsuttuna kaksi henkilöä Virossa tutustumaan pohjoismaiseen yhteistyöhön.

34. Pohjoismaiset Kiltapäivät: Karjalan prikaati, Vekaranjärvi, 6.-9.6.2013.

Osallistujia yhteensä 173.

Osallistujamaa saa lähettää kiltapäiville 60 henkilöä. Jokainen maa on järjestänyt kiltapäivät jossakin maan-

sa varuskunnassa, joten järjestävän maan puolustusvoimien tuki on ollut ehdoton edellytys päivien onnistumiselle. Tässä yhteydessä on syytä lausua puolustusvoimille parhaimmat kiitokset siitä suuresta avusta, jonka olemme saaneet Suomessa järjestettävälle pohjoismaisille kiltapäiville. Ilman puolustusvoimien tukea tällaisen ison, useamman päivän kestävä tapahtuman järjestäminen olisi käytännössä mahdotonta.

Ohjelmaa

Kaikkien pohjoismaisten kiltapäivien ohjelmat ovat noudattaneet samantyyppistä kaavaa. Avajaiset ovat olleet järjestävässä joukko-osastossa torstaina iltapäivän alussa. Sen jälkeen on ollut vuorossa soittokunnan tahdittamana marssi lähimmässä kaupungissa, seppelien lasku ja kaupungin vastaanotto. Perjantai- ja lauantapäivien ohjelmat ovat koostuneet luennoista, tutustumisista sotilas- ja siviilikoh-teisiin sekä usein myös taistelunäytöksistä. Jossain vaiheessa mukaan

Pohjoismaiset kiltapäivät

”Ilman puolustusvoimien tukea tällaisen ison, useamman päivän kestävä tapahtuman järjestäminen olisi käytännössä mahdotonta.”

tuli myös maiden välinen ampumakilpailu. Siinä kilpailaan sekä pistooliammunnassa että kivääriammunnassa. Jokainen maa muodostaa kahden hengen joukkueet. Viime vuonna Suomessa järjestetyillä kiltapäivillä kilpailtiin ammunnassa ensimmäisen kerran kiltapäivien historiassa ekoaseilla eli laserilla varustetulla rynnäkkökiväärillä ja -pistoolilla. Ampumapaikkana toimi varuskunnan elokuvasali. Yleisö pystyi seuraamaan kilpailua reaaliajassa valkokankaalta, jonne kilpailijoiden tulokset saatiin välittömästi suorituksen päättyttyä.

Kiltapäivät ovat virallisesti päättyneet lauantai-illan juhlaillalliseen, jonne mukaan on kutsuttu edustajat järjestävästä varuskunnasta ja aselajin pääesikunnasta tai puolustusministeriöstä, kaupungin edustajat, läänin edustajat jne. Perinteisiin on kuulunut, että lautasen viereen on laitettu valmiiksi kiltapäivien muistolahja jokaiselle osallistujalle.

Sunnuntapäivän ohjelmassa on ollut enää vain aamiaisen, hyvästien jättö ja kotiin lähtö.

Tulevaisuus

Kielikysymys on noussut esiin melkein joka kerta kun kiltapäiviä on pidetty muualla kuin Suomessa. Muiden maiden järjestöt eivät välttämättä ole osanneet huomioda sitä, että kaikki suomalaiset eivät puhu ruotsia, Useat suomalaisista osallistujista puhuvat huomattavasti paremmin englantia vieraana kielenä. Englannin kielen käyttö pohjoismaisten kiltapäivien yhteisenä kielenä on kuitenkin tyrmätty silloin, kun se on johtajatapaamisessa otettu esiin.

Muutamilla kiltapäivillä on ollut ilo huomata, että järjestäjät ovat huomioineet suomalaiset ja järjestäneet suomea puhuvan oppaan ja yhteysupseerin. Ja onpa joskus esitelmän pitäjänkin vaihtanut

34 kiltapäivät

Mieleeni ovat jääneet erityisesti Kaartin Jääkäri-rykmentissä Santahaminassa v. 2005 pidetyt kiltapäivät sekä viime vuonna Vekaranjärvellä Karjalan prikaatissa pidetyt päivät. Puolustusvoimien panostus järjestelyihin on ollut vertaansa vailla. Tätä hehkuttivat myös pohjoismaiset kiltaveljemme päivien päätyttyä.

Maininnan ansaitsee kiltaveli **Arto Pekkola**. Hän on ollut mukana vuodesta 1969 melkein kaikilla pohjoismaisilla kiltapäivillä. Kertomansa mukaan häneltä on jäänyt väliin yhdet kiltapäivät.

Arto Pekkola on myös toiminut avajaismarsseilla Suomen lipunkantajana aina vuoteen 2007 asti.

Kunnioitettava ja hatunnoston arvoinen suoriutus. Kiitos kiltaveli Arto!

Pohjoismaisten Kiltapäivien pitopaikat

Vuosi	Maa	Kaupunki
1948.....	Norja	Oslo
1949.....	Tanska	Fredericia
1951.....	Ruotsi	Göteborg
1953.....	Norja	Oslo
1955.....	Tanska	Kööpenhamina
1957.....	Ruotsi	Stockholm
1959.....	Norja	Oslo
1961.....	Tanska	Kööpenhamina
1963.....	Ruotsi	Malmö
1965.....	Norja	Frederiksstad
1967.....	Tanska	Aalborg
1969.....	Ruotsi	Karlskrona
1971.....	Norja	Jörstadsmon
1973.....	Suomi	Hämeenlinna/Panssariprikaati
1975.....	Tanska	Vordingborg
1977.....	Ruotsi	Ystad
1979.....	Norja	Bergen
1981.....	Suomi	Turku/Turun Laivastoasema
1983.....	Tanska	Slagelse
1985.....	Ruotsi	Vaxholm
1987.....	Norja	Oslo
1989.....	Suomi	Tammisaari/Uudenmaan prikaati
1991.....	Tanska	Aalborg
1993.....	Ruotsi	Linköping
1995.....	Norja	Stavanger
1997.....	Suomi	Lahti/Hämeen Rykmentti
1999.....	Tanska	Haderslev
2001.....	Ruotsi	Enköping
2003.....	Norja	Kjevik
2005.....	Suomi	Helsinki/Kaartin Jääkärirykmentti
2007.....	Tanska	Bornholm
2009.....	Ruotsi	Karlskrona
2011.....	Norja	Sessvollmoen
2013.....	Suomi	Vekaranjärvi/Karjalan prikaati

■ Santahamina 2005: Reserviläisistä muodostettu kaupunkijääkäriryhmä esittelemässä taitojaan.

sujuvasti kielen englanniksi tiedusteltuaan ensin, että sopiiko se kuulijoille.

Jokainen pohjoismaisille kiltapäiville osallistunut suomalainen on kyllä kuunnellut aivan sujuvasti puhuttiinpa sitten ruotsia, tanskaa tai norjaa. Ja kiltapäivien yhteisissä veljesilloissa me olemme ymmärtäneet aina toisiamme todella hyvin. Ainakin loppuillasta.

Tämä kieliasia on myös tarkoittanut sitä, että silloin kun kiltapäivät järjestetään Suomessa, niin kaikki on käännettävä ruotsiksi ja pohjoismaiden delegaatioille on hankittava vähintäänkin ruotsia puhuvat oppaat, mielellään myös norjaa tai tanskaa puhuvat. Tämä ei kuitenkaan ole muodostunut ongelmaksi. Asiat on saatu järjestettyä parhaalla mahdollisella tavalla. Kiitos siitä ruotsia äidinkielenään puhuville kiltaveljillemme ja -sisarillemme.

Pohjoismaisten kiltapäivien keski-ikä viimeisen kymmenen

vuoden aikana on tainnut nousta jo kuudenkymmenen ikävuoden paremmalla puolella.

Mitä vanhempaa joukko on, sitä enemmän se aiheuttaa järjestäjille huolia lääkintähuollon järjestämisessä.

Ohjelmaa kehittämällä voidaan saada nuoremmatkin mukaan. Viime vuonna Suomessa järjestettyjen kiltapäivien lauantapäivän ohjelma oli mielestäni hyvä esimerkki siitä mihin suuntaan ohjelmaa voisi kehittää.

Kiltaveli **Matti Mikkosen** johdolla Karjalan Prikaatin Killan ”Pohjois-Kymen Piikin” järjestämä aamupäivän rastikilpailu ja iltapäivällä tapahtunut vierailu Repoveden kansallispuistossa olivat pohjoismaisten kiltaveljien ja sarten mielestä kiltapäivien paras antia.

Liiton ensimmäinen varsinainen kiltatoiminnan ja turvallisuuspolitiikan seminaari pidettiin 25.-26.9.1976 Tuusulassa Taistelukoululla. Seminaarit järjestettiin alun perin kaksipäiväisinä siten, että toisena päivänä käsiteltiin kiltä-asioita ja toisena kuunneltiin turvallisuuspolitiikan luentoja. Yöpyminen tapahtui useimmiten silloisessa Helsingin Ilmatorjuntarykmentissä. Seminaarit siirtyivät vuonna 1991 Tuusulasta Helsinkiin Kadettikoulun (nyk. Maanpuolustuskorkeakoulu), tiloihin, joissa ne on pidetty tähän asti.

■ TEKSTI: HENRY SIIKANDER

■ KUVAT: HENRY SIIKANDER/INGA-KATRIINA MAANIITU

Turvallisuuspolitiikan seminaarit

Maanpuolustuskiltojen liiton päätapahtuma

Turvallisuuspolitiikan seminaarista on muodostunut liiton vuotuinen päätapahtuma. Seminaari oli alussa vain oman kiltakentän seminaari, mutta melko pian Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) perustamisen jälkeen seminaariin olivat tervetulleita kaikkien MPK:n jäsenjärjestöjen jäsenet.

Seminaarien ohjelma on aina ollut korkeatasoinen. Luennoitsijat ovat olleet oman alansa huippuasiantuntijoita. Seminaarien ohjelma on ollut mahdollisimman ajankohtainen. Hyvänä esimerkkinä tästä toimii vuoden 2008 seminaari, jonka aihe oli Venäjä, Venäjä, Venäjä, Venäjä. Siis neljä kertaa. Ajatus syntyi silloisen puolustusministerin **Jyri Häkämiehen** syksyllä 2007 antamasta lausunnosta, kun häneltä tiedusteltiin mitkä ovat kolme pääasiallista turvallisuushaastetta Suomelle. Vastaus oli Venäjä, Venäjä, Venäjä. Kolme kertaa.

Niinpä liitto järjesti tammikuussa 2008 Venäjä-aiheisen turvallisuuspolitiikan seminaarin.

Alkuvuosina on ilmeisesti jonakin vuonna jäänyt seminaari pitämättä, sillä muuten tämän vuotinen (2014) seminaari olisi ollut järjestyksessä 39.

Seuraavasta luettelosta lukija voi itse todeta viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikaisten seminaarien aiheet ja luennoitsijat.

1994 Kadettikoulu, Santahamina (18.)

Seminaarin teema: Euroopan Unionin turvallisuuspolitiikka.

- Kadetti Hanna Parikka: Suomalaisena naisena USA:n kadettikoulussa.

- Museotoimenjohtaja Marja-Liisa Haveri: Lotta-toiminta ja nykypäivä.

- Valtiotieteen tohtori Pekka Visuri: Euroopan Unioni turvallisuuspoliittiselta kannalta.

- Valtiotieteen tohtori Weijo Pitkänen: Euroopan Unioni ja Visegrad-maiden ulko- ja turvallisuuspolitiikka.

■ Turpo 2010: veteraanikeräystä on tuettu monen turvallisuuspolitiikan seminaarin yhteydessä. Sinikka Watjus myymässä veteraanien hyväksi.

1995 Kadettikoulu, Santahamina (19.)

Seminaarin teema: Euroopan Unionin jäsenyys ja Suomen turvallisuuspolitiikka.

- Valtiotieteen tohtori Pekka Visuri: Uudet uhkakuvat.

- Eduskunnan puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Kalevi Lamminen: EU-jäsenyys ja Suomen turvallisuuspolitiikka.

- Länsi-Euroopan unionin (WEU) suunnittelujohtaja Mr Arnaud Jacomet: WEU:n toiminta ja tulevaisuuden näkymiä.

- Everstiluutnantti Erkki Nordberg: Itäisen Euroopan sotilaspoliittinen kehitys.

1996 Kadettikoulu, Santahamina (20.)

- Sotilasasiamiehet kertoivat maansa puolustusvoimista ja vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä

- Everstiluutnantti Simon Strickland, Iso-Britannia ja eversti Bernhard Isal, Ruotsi

- Mitä puolustusvoimat odottavat maanpuolustusjärjestöiltä, puolustusvoimain komentaja, kenraali Gustav Hägglund.

- Liittojen puheenjohtajien paneeli: Muutosten aika?

- puheenjohtaja Pentti Kivinen (MPKL)

- puheenjohtaja Aapo Saari (RES)

- puheenjohtaja Pekka Selin (RUL)

Paneelin puheenjohtajana toimi liiton entinen puheenjohtaja Erkki Inkinen.

1997 Kadettikoulu, Santahamina (21.)

Seminaarin teema: Suomi ja lähialueet

- Venäjä, Itämeri ja Suomi, valtiotieteen tohtori Pekka Visuri (Ulkopoliittinen instituutti).

- Latvian ja Liettuan sotilaspoliittinen tilanne, neuvotteleva virkamies Jukka Knuuti (puolustusministeriö).

- Viron maanpuolustus tänään, Viron puolustusministeri Andrus Ōövel.

- Lähialueiden vaikutus Suomen puolustusjärjestelyihin, puolustusasainneuvos, valtiotieteen tohtori Pauli Järvenpää, puolustusministeriö.

1998 Kadettikoulu, Santahamina (22.)

Seminaarin teema: NATO. - Sotilasliitot 2. maailmansodan jälkeen, valtiotieteen tohtori Pekka Visuri.

- Sotilaallinen näkökulma NATOon, everstiluutnantti Arto Rätty.

- Suomi ja NATO; näkökulma Brysselistä, suurlähettiläs Leif Blomqvist.

- NATO, NATO:n Luoteis-Euroopan joukkojen

komentaja, Air Chief Marshal, Sir John Cheshire.

1999 m/s Cinderella (23.)

Seminaari pidettiin Suomen Sotilas -lehden 80-vuotisjuhlariesteilyn yhteydessä m/s Cinderellalla. Paneelin osanottajat kertoivat miltä Itämeren tilanne näyttää heidän maastaan katsottuna.

Seminaarin teema: Ikkunan takana Itämeri.

- Seminaarin alkuosassa Elisabeth Rehn kertoi kuulumisia Bosniasta.

- Turvallisuuspolitiikan asiantuntija Pekka Visuri perehdytti osanottajat Itämeren turvallisuuspoliittiseen tilanteeseen.

- Ikkunan takana Itämeri -paneeliin osallistivat Ruotsin valtiopäivien varapuhemies ja entinen puolustusministeri Anders Björck, Isamaaliiton puheenjohtaja ja Viron entinen pääministeri Mart Laar ja eduskunnan puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Kalevi Lamminen.

2000 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (24.)

Seminaarin teema: Vuosituhannen tie turvallisuuteen

- Sotilaallinen maanpuolustus 2000-luvulla, kenraalimajuri Kari Rimpä.

- Maavoimat 2000-luvulla, prikaatikenraali Heikki Tilander.

- Ilmavoimat 2000-luvulla, prikaatikenraali Pekka Tuunanen.

- Merivoimat 2000-luvulla, vara-amiraali Esko Illi.

■ Turpo 2008. Venäjä, Venäjä, Venäjä, Venäjä. Vuoden 2008 seminaarin aihe veti salin täyteen.

2001 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (25.)

Seminaarin teema: Rajavartiolaitoksen

tervehdys, Rajavartiolaitoksen päällikkö, kenraaliluutnantti Hannu Ahonen.

- Venäjän rajavartiolaitoksen haasteet - rajavartiolaitoksen kanssa, Venäjän rajavartiolaitoksen kansainvälisen sopimushallinnon päällikön sijainen, kenraalimajuri Vladimir Motshalov.

- Viron rajavartiolaitoksen haasteet - rajavartiolaitoksen kanssa, Viron rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö, eversti Aare Evisala.

- Suomen rajavartiolaitoksen haasteet - monenvälinen rajavartiolaitos,

Rajavartiolaitoksen rajajameriosaston päällikkö, kenraalimajuri Matti Sandqvist.

- Rajavaltontyöasiat EU:ssa, rajavaltontyön kansallinen asiantuntija, everstiluutnantti Arto Niemenkari EU:n ministerineuvoston pääsihteeristöstä Brysselistä.

2002 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (26.)

Seminaarin teema: Turvallisuus muuttuvassa maailmassa

- Puolustusvoimain komentajan amiraali Juhani Kaskealan tervehdys.

- Terrorismin vastatoimenpiteet, eversti Pekka Majuri, puolustusministeriö.

- Suomen turvallisuus muuttuvassa maailmassa,

erikoistutkija Tomas Ries, strategianlaitos.

- Suojelupoliisin ajankohtaiset haasteet, osastopäällikkö Petri Knape, Suojelupoliisi.

- NATO:n loppu ja mitä se merkitsee Suomelle, tohtori Risto E J Penttilä, Oxford Analytica, Englanti.

2003 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (27.)

Seminaarin teema: Vapaaehtoinen maanpuolustustyö maailmalla

- Kodinturva Norjassa, Norjan sotilasasiamies, eversti Ivar Viddal.

- Kodinturva Ruotsissa, Ruotsin sotilasasiamies, eversti Ossi Koukkula.

- Vapaaehtoinen maanpuolustus ja siviilipuolustus Sveitsissä, Sveitsin apulaissotilasasiamies,

majuri Reto Senn Tukholmasta.

- Vapaaehtoinen maanpuolustus ja National Guard USA:ssa, USA:n sotilasasiamies, eversti Robert Byrd.

2004 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (28.)

Seminaarin teema: Yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisen strategia

- Seminaarin avaus, puolustusministeri Seppo Kääriäinen.

- Elintärkeiden toimintojen turvaamisen strategia, valtioneuvoston kanslianan valtiosihteerin Risto Volanen.

- Valtakunnan sotilaallisen puolustus, eversti Sakari Honkamaa, pääesikunta.

■ Turpo 2014: vapaaehtoisen maanpuolustuksen panelistit vasemmalta lukien puheenjohtaja Antti Rautiainen, toiminnanjohtaja Pekka Tuunanen, kommodori Timo Junttila ja eversti Hannu Hyppönen.

- Sisäinen turvallisuus, kansliapäällikkö Ritva Viljanen, sisäasiainministeriö.
- Talouden ja yhteiskunnan toimivuus, apulaisosastopäällikkö Henrik Räihä, kauppa- ja teollisuusministeriö.
- Ulkoinen toimintakyky, alivaltiosihteeri Jaako Laajava, ulkoasiainministeriö.

2005 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (29.)

Seminaarin teema: Turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko – uskottava puolustus

- Turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko, valtiosihteeri Risto Volanen, valtioneuvoston kanslia.
- Uskottavan kansallisen puolustuksen kansainvälisestä ulottuvuudesta, ylijohtaja Pauli Järvenpää, puolustusministeriö.
- Uskottava kansallinen puolustus, pääesikunnan

päällikkö, kenraaliluutnantti Kari Rimpi.

- Maakuntajoukot, pääesikunnan asevelvollisuusosaston päällikkö, eversti Jorma Jokisalo.

2006 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (30.)

Seminaarin teema: Yhteiskunnan kriisivalmius, puolustusvoimien näkymät, maanpuolustustahto

- Yhteiskunnan kriisivalmius, valtiosihteeri Risto Volanen, valtioneuvoston kanslia.
- Puolustusvoimien näkymät, kenraalimajuri Markku Koli, puolustusvoimien operaatiopäällikkö.
- Maanpuolustustahto – yleinen asevelvollisuus, viestintäjohtaja Ossi Kervinen, pääesikunnan viestintösasto.
- Kylmästä sodasta suureen muutokseen, dosentti Pekka Visuri, Maanpuolustuskorkeakoulu.

2007 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (31.)

Seminaarin teema: Puolustusvoimalaki, puolustusvoimien tehtävät sekä viranomaisyhteistyö

- Suomen sotilaallinen puolustaminen, Itäisen maanpuolustusalueen komentaja, kenraaliluutnantti Ari Puheloinen.
- Muiden viranomaisten tukeminen, pääesikunnan operatiivisen osaston apulaisosastopäällikkö, eversti Harri Ohra-aho.
- Viranomaistuen saajien näkemys:
- Poliisi: poliisiylitarkastaja Eero Laine
- Pelastushallinto: pelastusylitarkastaja Tarmo Koppare.
- Osallistuminen kansainväliseen sotilaalliseen kriisinhallintaan, kansainvälisen puolustuspolitiikan yksikön johtaja Olli-Pekka Jalonen.

2008 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (32.)

Seminaarin teema: VENÄJÄ, VENÄJÄ, VENÄJÄ, VENÄJÄ

- Seminaarinavaus, suurlähettiläs Heikki Talvitie.
- Yleisesitys Venäjästä: poliittisen tilanteen analysointi, haasteet ja tilanne Putinin jälkeen, teol.tri, dosentti Arto Luukkanen, Helsingin yliopisto, Renwal Instituutti.
- Venäjän ulko- ja turvallisuuspolitiikka - pitkät linjat, Münchenin-puheen jälkeinen suunta ja tulevaisuuden haasteet, tutkija Hanna Smith, Aleksanteri Instituutti.
- Venäjän taloudellinen tilanne nyt ja tulevaisuudessa, tutkimuspäällikkö Pekka Sutela, Suomen Pankki.
- Venäjän sotilaallinen tilanne Suomen ja EU:n kannalta, tiedustelupäällikkö, lippueamiraali Georgij Alafuzoff, pääesikunta.

2009 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (33.)

Seminaarin teema: Puolustusvoimat 2009-2020: maavoimat - merivoimat - ilmavoimat

- Puolustusvoimat 2009-2020, suunnittelu-päällikkö, kenraalimajuri Mika Peltonen.
- Maavoimat 2009 – 2020, maavoimien esikuntapäällikkö, kenraalimajuri Arto Rätty.
- Merivoimat 2009 – 2020, merivoimien esikuntapäällikkö, lippueamiraali Veli-Jukka Pennala.
- Ilmavoimat 2009 – 2020 ilmavoimien esikuntapäällikkö, prikaatikenraali Lauri Puranen.

2010 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (34.)

Seminaarin teema: ITÄMERI – ITÄMERI – ITÄMERI – ITÄMERI

- Itämeri ja Suomen turvallisuus, kommodori Markus Aarnio, pääesikunnan suunnitteluosasto.
- Itämeri ja Suomen huoltovarmuus, toimitusjohtaja Ilkka Kananen, Huoltovarmuuskeskus.
- Itämeri ja Venäjä, dosentti Arto Luukkanen, Helsingin yliopisto, Renvall Instituutti.
- Itämeri - Naton meri, ylijohtaja Pauli Järvenpää, puolustusministeriön puolustuspoliittinen osasto.

2011 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (35.)

Seminaarin teema: Yhteis-

kunnan turvallisuusstrategia 2010

- Puolustusministeriö, kansliapäällikkö Arto Rätty.
- Ulkoasiainministeriö, valtiosihteeri Pertti Torstila.
- Sisäasiainministeriö, kansliapäällikkö Ritva Viljanen.
- Sosiaali- ja terveysministeriö, kehitysjohtaja Klaus Halla.
- Liikenne- ja viestintäministeriö, turvallisuusjohtaja Rauli Parmes.
- Työ- ja elinkeinoministeriö, Huoltovarmuuskeskuksen toimitusjohtaja Ilkka Kananen.

Paneelikeskusteluun osallistuivat ministeriöiden edustajat, järjestöjen edustajana Suomen Pelastusalan Keskusjärjestön (SPEK) toimitusjohtaja Kimmo Kohvakka ja elinkeinoelämän edustajana Tietoliikenteen ja tietotekniikan keskusliitto FiComin toimitusjohtaja Reijo Svento.

Keskustelun johti päätoimittaja Tapani Ruokanen, Suomen Kuvalehti.

2012 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (36.)

Seminaarin teema: Puolustusvoimauudistus, puolustusvoimien operaatiopäällikkö, kenraaliluutnantti Mika Peltonen.

- Poliittiset reunaehdot puolustusvoimauudistukselle:
- Hallituspuolueiden edustaja, kansanedustaja Ilkka Kanerva.
- Opposition edustaja,

kansanedustaja Jussi Niinistö.

- Kysymyksiä ja paneelikeskustelu.
- Sotilaallisten suorituskykyjen yhteiskäyttö ja jakaminen kansainvälisessä yhteistyössä, erityisasiantuntuja Sanna Laaksonen, puolustusministeriö.
- Puolustusvoimauudistuksen vaikutukset, haasteet ja mahdollisuudet järjestöille ja vapaaehtoiselle maanpuolustustyölle, vaikuutusneuvos Harri Kainulainen.
- Puolustusvoimauudistuksen vaikutus kokonaisturvallisuuteen, turvallisuus- ja puolustusasiainkomitean (TPAK) pääsihteeri, eversti Aapo Cederberg.

Seminaarin teema: Turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko 2012

- Kokonaisturvallisuus, kansliapäällikkö Arto Rätty, puolustusministeriö.
- Toimintaympäristöme muutokset, valtiosihteeri Pertti Torstila, ulkoasiainministeriö.
- Kriisijohtaminen, valtiosihteeri Olli-Pekka Heinonen, valtioneuvoston kanslia.
- Kyberturvallisuus, eversti Aapo Cederberg, turvallisuus- ja puolustusasiainkomitean sihteeristö (TPAK).
- Puolustusvoimat 2015 jälkeen, pääesikunnan päällikkö, vara-amiraali Juha Rannikko.

2013 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (37.)

Seminaarin teema: Turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko 2012

- Kokonaisturvallisuus, kansliapäällikkö Arto Rätty, puolustusministeriö.
- Toimintaympäristöme muutokset, valtiosihteeri Pertti Torstila, ulkoasiainministeriö.
- Kriisijohtaminen, valtiosihteeri Olli-Pekka Heinonen, valtioneuvoston kanslia.
- Kyberturvallisuus, eversti Aapo Cederberg, turvallisuus- ja puolustusasiainkomitean sihteeristö (TPAK).
- Puolustusvoimat 2015 jälkeen, pääesikunnan päällikkö, vara-amiraali Juha Rannikko.

2014 Maanpuolustuskorkeakoulu, Santahamina (38.)

Seminaarin aiheet: Pohjoismainen yhteistyö - kansainvälinen yhteistyö. Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus tulevaisuudessa - sijoitettu ja sijoittamaton reservi.

- Kansainvälisen puolustusyhteistyön merkitys Suomelle, puolustusministerin erityisavustaja Patrik Gayer.
- Pohjoismainen ja kansainvälinen puolustusyhteistyö käytännössä, puolustusasiainneuvos Helena Partanen, puolustusministeriön puolustuspolitiikkayksikön johtaja.
- Kysymyksiä ja keskustelu.
- Vapaaehtoinen maanpuolustuksen tulevaisuus - puolustusministeriön näkemys, lippueamiraali Timo Junttila, suunnitteluyksikön johtaja.
- Sijoitettu ja sijoittamaton reservi 2015 jälkeen - puolustusvoimien näkemys, puolustusvoimien koulutuspäällikkö, eversti Hannu Hyppönen.
- Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen rooli tulevaisuudessa, Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toiminnanjohtaja Pekka Tuunanen.
- Reserviläisen näkemys vapaaehtoisen maanpuolustuksen tulevaisuudesta, puheenjohtaja, majuri res Antti Rautiainen, Rannikkojääkärikilta.
- Paneelikeskustelu, ilta-päivän luennoitsijat. Keskustelun puheenjohtajana toimi liiton puheenjohtaja Pauli Mikkola.

JR 56 ja JR 60 KILTA r.y.

JR 56 ja JR 60 kilta tekee esimerkillistä työtä perinteiden ylläpitämiseksi sekä veteraanien hyväksi. Perinteet yltävät jatkosodan vuosiin.

■ **TEKSTI: PENTTI ISOTUPA**

■ Prickskytt med ryskt halvautomat-gevär på lur. Syvärin lohko. Vahvistettu JR 56 11.7.1942. Alkuperäinen kuvateksti.

Molemmat jalkaväkirykmentit; JR 56 ja JR 60 olivat lounais-suomalaisia joukko-osastoja. JR 56 muodostettiin Vakka-Suomen suojeluskunnan alueelta, Rauman, Uudenkaupungin ja Laitilan alueelta. JR 60 koottiin laajemmalla alueelta. Sen kolmas pataljoona sai henkilöstön Mynämäen, Yläneen, Mietoisten ja Maskun alueelta. Muut joukko-osastot ovat Tyrväältä, Tampereelta, Kurusta, Parkanosta ja Virroilta.

Monille joukko-osastojen perustamispaikkakunnille on kiinnitetty muistolaattoja kesäkuun 1941 sotaanlähden muistoksi. Killan hallituksen tarkoituksena on jatkaa tätä perinnettä, valmistamalla sopiviksi katsottaville paikkakunnille tällaisia muistolaattoja.

Jatkosodan ensimmäisten taisteluiden tauottua heinäkuussa 1941 Kollian-Loimolan maiseissa, alkoi varsinainen sodan etenemisvaihe kohti Petroskoita ja Karhumäkeä. Lopullinen tavoite oli Maaselän kannas, puolustuksellisesti sopivaksi todettu Äänisjärven-Seesjärven välinen rintamanosa. Etenemisvaiheen saavuttaessa määränpäänsä oli jo myöhäissyksy ja rinnakkain taistelleet jalkaväkirykmentit 56 ja 60 olivat kärsineet rasfaat tappiot niin kaatuneina kuin haavoittuneina. Tilanne johti myöhemmin puolustusvaiheen alkaessa tammikuussa 1942 rykmenttien yhdistämiseen uudeksi JR 56:ksi.

Everstiluutnantti **Matti A. Aarnio** oli nimitetty 5. 12. 1941, eversti **Martti Vihman** jälkeen, JR 56:n Komentajaksi. Hän näki tärkeimmäksi tehtäväkseen rykmenttinsä taistelukunnan

■ Killan puheenjohtajana on v. 2009 lähtien toiminut sosiaalineuvos Pentti Isotupa Laitilasta.

kohottamisen ja ylläpitämisen. Esimerkiksi *Motti Hallin* rakentaminen, monipuoliset kulttuuritapahtumat ja vilkas liikuntaharrastus lujittivat joukon yhteenkuuluvuutta ja aseveljeyden siteitä. Rykmentin aliupseerit perustivat itsenäisyyspäivänä 1943 rykmentin esikuntaväpelin **Vihtori Siivon** johdolla ”JR 56 aliupseerikerhon”, jota voidaan pitää myöhemmän rauhanaikaisen kiltatoiminnan edeltäjänä.

JR 60:n Komentajana oli sodan alkuvaiheessa eversti **Harry T. Kinnunen**. Hänen tilalleen tuli jo heinäkuussa 1941 majuri **Viljo Laakso**, joka haavoittuttuaan sai seuraajakseen everstiluutnantti **Kaarle K. Karin**.

Kiltatoiminta alkaa

Rykmentin veteraanien tähän päivään asti jatkuneet tapaamiset alkoivat kymmenen vuotta ennen Maanpuolustuskiltojen liiton perustamista. Everstiksi ylennetty Matti A. Aarnio palasi pitkältä ulkomaanmatkalta Helsingin Olympialaisten aikana vuonna 1952. Jo seuraavana vuonna 1953 ovat rykmentin miehet kokoontuneet ensimmäisen kerran Komentajansa johdolla Raumalla. Tapaamiset jatkuivat

■ JR 56:n pitkäaikainen komentaja, eversti Matti Aarnio (Motti-Matti) Tuupovaaran Revon kylässä 29.9.1944. Kymmenisen vuotta myöhemmin Aarnio oli Uudessakaupungissa vetämässä ensimmäistä muistopäivää, joka keräsi yhteen noin 1000 miestä.

vat muutaman vuoden välein, kunnes 18. heinäkuuta 1971 pidettiin Laitilassa Killan perustava kokous, jossa alustavasti hyväksyttiin Killan säännöt. Kilta rekisteröitiin virallisesti ja näin yhdistysmuotoinen Kiltatoiminta sai alkunsa. Killan perusta oli alusta alkaen vahva. Kaikki rykmentin riveissä taistelleet Motti-Matti ”MM” sinipunaisen merkin hihaansa ommelleet niin sotilaat, aliupseerit kuin upseerit ovatkin olleet puuhassa aktiivisesti mukana.

Yhteyden pitäminen ja vuosittaiset tapaamiset veteraanien kesken ovat olleet tärkeimpinä asioina kiltatoiminnassa. Vuosittaiset kokoontumiset eri joukko-osastojen perustamispaikkakunnilla ovat olleet isänmaallisuutta nostattavia tilaisuuksia. Eri paikkakunnille perustetut alueosastot ovat Killan toiminnan runko.

Alueosastot, joita on kaikkiaan kahdeksan, osasto Törni mukaan lukien, toimivat itsenäisesti emäkillan alaisuudessa. JR 56 Kilta liittyi Maanpuolustuskiltojen Liittoon heti sen perustamisen jälkeen ja on ollut aktiivisesti mukana sen toiminnassa.

Kirjoihin ja kansiin

Killan historian kirjoittaminen alkoi 1980 luvun lopulla. Se jatkui aina vuoteen 2006 saakka. Tänä aikana valmistui yhteensä yhdeksän eri kirjaa, joissa kerrotaan joukko-osastoista ja niissä johtavassa asemassa olleista henkilöistä. Metsäneuvos **Kaino Tuokko** kirjoitti teoksista JR 56 1941-1944, JR 60 1941-1944, 1. Divisioona, Kenraali **Paalu**, vaiennettu kenraali, Komppania Sodassa, Pataljoona Sodassa, Eversti Martti Vihma ja JR 56 ja

■ Panssarikauhua kokeillaan maastos-
sa. (JR 56). Loimolan suunta 18.8.1944.

SA-KUVA

PEKKA NIEMINEN

JR 60 Kilta 1971-1996. Lisäksi sarjassa ilmestyneen eversti Matti A. Aarnion elämäkerran kirjoitti kenraalimajuri **Hannu Särkiö**. Viimeisenä teokse-
naan julkaisi Kaino Tuokko oman elämä-
mäkerrallisen kirjan Polun varrella. Siinä Veteraani käy lävitse elämänsä sodan ja rauhan töissä.

Rykmenttien tarinat lahjoitettiin sankarivainajien omaisille, kirjastoihin ja sotilaskoteihin. Muistotaulu sotaan lähdöstä kiinnitettiin Raumalla Merimuseon puiston kallioon vuonna 1987. Vieressä jalustalla seisoo

2 / KTR 5:n muistotykki. 2/ KTR 5 eli Rauman Patteristo oli JR 56:n tukipatteristo sodan aikana.

JR 56 ja JR 60 ja osasto Törnin muistopatsaat pystytettiin Laitilan kirkkopuistossa 1998 ja Huovinrinteen varuskunnan Kunnian polulla 1999.

Vuonna 2011 valmistui **Jouko Nummelan** dvd-elokuva nimellä ”Jalkaväkirykmenttien 56 ja 60 sotaretki.” Samoin perustettiin internet sivusto, joille on voitu siirtää erilaista aineistoa jo lähes 1 000 sivun verran. Sivustot löytyvät osoitteella www.jr-56jajr60.fi.

Vaikka JR56 ja JR 60 Killan Veteraanien määrä on vähenevään päin, on Killan jäsenluku kuitenkin pysynyt verrattain korkealla. Veteraanien jälkeläiset ja monet isänmaallisista asioista kiinnostuneet ovat innolla mukana ja haluavat, että kiltatoimintaa jatketaan veteraanien jälkeenkin perinnekiltana. Kunnioitetaan isien ja isoisien isänmaan pelastamiseksi ja sen hyväksi tekemää työtä. Tämä ajatus ja menettely vastaa myös veteraanien, kunniaakansalaistemme toiveita.

■ Vuosikokouksen yhteydessä on aina käyty sankarihaudoilla. Tässä seppeleenlaskijoina Mynämäen hautausmaalla v. 2013 puheenjohtaja Pentti Isotupa ja sihteeri Martti Aro ja sekä mynämäkeläinen Keijo Kirveennummi.

Jarmo Merinen työskenteli pitkään Maanpuolustuskiltojen liiton toiminnanjohtajana. Eläkkeelle hän jäi vuonna 2006. Ansoistaan hän sai järjestöneuvoksen arvonimen vuonna 2006.

■ HAASTATTELU: JARKKO KEMPPI

Jarmo Merinen: Täysillä kiltatyössä

Kelloa ei katsottu. Tarvittaessa töitä tehtiin vuorokauden ajasta riippumatta. Oli tapauksia, joissa oli pakko pitää kokouksia keskellä yötä, Merinen muistelee omaa aikaansa toiminnanjohtajana selvästi lämmöllä.

– Järjestöjohtajana työajan ja työpanoksen suuruuden määrittely on täysin itsestä kiinni. Minä nyt annoin lähes kaiken aikani MPKL:n toimistolle.

– Vaimolleni sanoin kerran leikilläni, että olen varmasti kotona jouluna, uudenvuoden ja pääsiäisenä.

– On erinomaista, että liittoon on tulossa aivan uusia kiltoja. Näin on vuonna 2013 jo tapahtunutkin. Lisäksi aiemmin eronneitakin on tullut takaisin. Merinen nostaa esille kysymyksen, mikä on monenkin järjestön pohdinnassa. Kumpi on tärkeämpää jäsenmäärä luku vai aktiivisuus, eli määrä vai laatu? Tällä Merinen tarkoittaa, ettei esimerkiksi 50-vuoden ikä ole katastrofi killoissa. Nykyisin hän monissa järjestöissä tutkitaan huolestuneena jäsenistön ikäjakaumaa ja vain harvassa voidaan ylpeillä alle 30-vuotiaiden suurella määrällä.

”Kumpi on tärkeämpää jäsenmäärä luku vai aktiivisuus, eli määrä vai laatu?”

Koko Suomi harmaantuu, on muistettava että ympäröivän yhteiskunnan keski-ikä nousee.

Vapaaehtoisen maanpuolustustyön ansiomitali

Hakemuslomakkeita ja sääntöjä voi tilata Suomen Sotilaasta tai tulostaa lehden kotisivuilta osoitteesta: www.suomensotilas.fi

Pronssimitalin voi esittää tai anoa myös itselleen, jos mitalisääntöjen ehdot täyttyvät.

Hopeamitali myönnetään erityisansiosta ja vain ulkopuolisesta esityksestä.

Lunastushinnat ovat 45 € + postikulut (pronssi) ja 130 € + postikulut (hopea).

■ TEKSTI: RITVA MIKKOLA

Kaartin Jääkäriyrykmentin Kilta ry

Kilta perustettiin alun perin vuonna 1963 ja vuoteen 1998 saakka killan nimi oli Uudenmaan Jääkäripataljoonan Kilta. Vuonna 1995 tehtiin päätös Kaartin Jääkäriyrykmentin perustamisesta. Jo tätä ennen oli killassa käyty keskusteluja tulevasta organisaatiomuutoksesta ja sen vaikutuksista killan toimintaan. Killan muuttuminen Kaartin Jääkäriyrykmentin killaksi kesti Rykmentin muodostamisen jälkeen kuitenkin vielä muutaman vuoden. Kevätkokouksessa 1998 jäsenet päättivät sääntömuutoksista ja uudesta nimestä; Uudenmaan Jääkäripataljoonan killasta tuli Kaartin Jääkäriyrykmentin Kilta.

Kilta vaalii Rykmentin perinteitä. Santahaminas-

sa sijaitseva Perinnetalo pitää sisällään huomattavan määrän perinne-esineistöä ja historiatietoa. Perinnetalo on keskeisessä asemassa monessa killan toiminnassa kuten esimerkiksi silloin, kun uudet varusmiehet palveluksensa alussa saavat perinnekoulutuksen Rykmentin historiasta.

Kilta tukee Rykmenttiä monin tavoin, muun muassa järjestämällä lippulinnan Rykmentin eri tapahtumiin, pitämällä perinnekoulutuksia varusmiehille ja henkilökunnalle sekä tarvittaessa Rykmentin vieraille. Myös omaistenpäivän järjestelyissä killalla on merkittävä rooli.

Tulta ja löylyjä

Kilta järjestää jäsenilleen esitelmiä ja retkiä. Killalla on oma ampumavuoro San-

tahaminassa ja killan saunalla on jäsenille säännöllisesti miesten ja naisten saunavuorot. Jäsenet voivat myös varata saunaa omaan ja perheensä käyttöön.

Vuonna 2013 Kilta perusti marssi- ja liikuntaosaston. Osaston perustamissuunnitelman laati **Jukka Ahonen**, joka sai samana vuonna suunnitelmasta Maanpuolustuskieltojen liitolta henkilökohtaisen erikoiskunniamaininnan. Liikunta- ja marssiosasto pyrkii kehittämään ja yllä-

pitämään jäsenistön peruskuntoa toisaalta tarjoamalla innostavia esimerkkejä, toisaalta madaltamalla kynnystä lähteä liikkumaan.

Killassa on tällä hetkellä reilu 700 jäsentä. Kilta lähettää kaikille jäsenilleen vuoden aikana neljä jäsenkirjettä. Satojen jäsenkirjeiden postitus on iso työ ja olisi käytännössä mahdotonta ilman postitusryhmää, joka koostuu aktiivisista kiltalaisista.

Pohjan Pioneerikilta perustettiin 26.1.1978. Tavoitteenamme on maanpuolustushengen ylläpitäminen ja kehittäminen, pioneerijoukoissa palvelleiden ja palvelevien yhdysiteenä toimiminen sotilasarvoihin ja ikään katsottamatta, pioneeriaselajin varusmiesten tukeminen heidän palvelusaikanaan sekä maanpuolustusperinteiden vaaliminen muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa ja veteraanien hyväksi tehtävä työ. Pohjan pioneerien maanpuolustustyö on konkreettista. Se on sillanrakennusta ihan sanan varsinaisessa tarkoituksessa!

Pohjan Pioneerikilta ry

Maanpuolustuksen sillan rakentajat

■ TEKSTI: SEPPO SUHONEN

Kiltaan liittyi aluksi sotiemme veteraaneja, reservin pioneereja, aliupseereita, upseereita. Aluksi killan toiminta-alueena oli koko Pohjois-Suomi. Vuonna 1985 perustettiin Lapin alaosasto, joka itsenäistyi omaksi killaksi vuonna 1987. Pioneerikillan jäsenistö tulee pääasiassa Oulun läänin alueelta voimakkaimpina alueina Oulu, Oulujoki-varsi sekä Kajaani, jotka ovat merkittäviä veteraani- ja reserviläisalueita.

Kilta on Pioneeriaselajien liitto ry:n sekä Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n jäsen.

Pohjan Pioneerikillan lippu nautattiin 27.7.1996 Oulussa järjestettyjen pioneerikiltapäivien yhteydessä. Lipun suunnitteli **Pekka Honka**. Lipun naulaamiseen osallistuivat muiden muassa maaherra **Eino Siuruainen**, silloisen Oulun sotilasläänin komentaja eversti **Pekka Uutaniemi** ja silloisen Pohjan Pioneeripataljoonan komentaja ja myöhemmin Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja kenraalimajuri **Pertti Puonti**.

Perinnetyö

Perinnejoukko-osastomme ovat talvisodan aikainen PionP 9, välirauhan ajan PionP5, jatkosodan aikainen PionP 15 ja PionP 34 sekä rauhanajan 1. Pr ja PohjPr:n PionK, PohPionK, PohPionK/PohPr sekä PohPionP/PohPr ja PohpionP/KaiPr.

Kiltalaistemme **Stig Roudasmaan** ja **Heikki Paarman** sotahistoriallinen tutkimustyö on tuottanut kirjallista tuotetta artikkeleina ja sotahistoriallisina kirjoina. Merkittävin viimeaikainen tuote niistä on PionP 15 historiikki ja henkilöstöluettelo. Kiltamme tuki historiikin julkaisemista ja kokoamista, sekä otti teoksesta uusintapainoksen 2013. Kunniapuheenjohtajamme Heikki Paarma toimi aktiivisesti veteraaniveljiensä hyväksi, auttaen sotainvaliideja ja muita huonommassa asemassa olevia veteraaniveljiä. Hänen toimestaan toteutettiin muutamia kertoja sodanaikaisen PIONP 15 veteraanien tapaamistilaisuuksia ja kilta avusti näiden osanottajien kuljetuksissa ja kokoontumisien huoltojärjestelyissä.

Perinnetyön tuloksista mainittakoon vuonna 1984 Iin Alarantaan pys-

tytetty välirauhanaikaisen PionP 5:n muistomerkki. Kyseinen joukko tuli tunnetuksi edesmenneen jäsenemme, professori **Kalle Päätalon** kirjoista. Pioneeriaselajien liitto ry:n veteraanitoimikunnan aloitteesta ovat Pohjan ja Lapin Pioneerikillat tukeneet Lapin sodan 1944-1945 pioneeritoiminnan ja sodan jälkeisen raivaustyön muistoksi pystytettyä muistomerkkiä Rovaniemelle. Muistomerkki paljastettiin 27.4.1990 Rovaniemellä Ounasjoen sillan keskustan puoleisessa päässä.

Museoita ja muistomerkkejä

Lapin Pioneerikillan kanssa yhteistyössä paljastettiin Tornion Alarauhojen sillan laatta syksyllä 1994. Pohjan Pioneerikilta kunnioitti pioneeriveteraanien perinteitä luovuttamalla 19.5.1996 Muhoksen kunnalle laatan, jossa tekstinä on: "Sotiin osallistuneiden Oulujokilaakson pioneerien perinteitä vaalien, Pohjan Pioneerikilta." Vastaavat laatat on sittemmin luovutettu Utajärven kunnalle killan 25-vuotisjuhlien yhteydessä ja Vaalan

kunnalle veteraanipäivänä 27.4.2003. Kilta hankkia muistomerkkin Suomussalmelle PionP 15 rakentaman vesivoimalan paikalle 25.7.2009.

Edelleen perinnetyöstä mainittakoon kiltojenkin ponnistuksia vaatinut Pioneerimuseohanke, joka avattiin 2007 Miehikkälässä. Pioneerimuseo siirtyi vuonna 2012 Hämeenlinnaan, missä pioneerimuseo yhdistyi kolmen aselajin yhteiseksi Museo Militariaksi. Kiltamme jäsenet ovat osallistuneet muutaman henkilön voimin museon siirtymistalkoisiin Miehikkälästä Hämeenlinnaan sekä Hämeenlinnassa Museo Militarian rakentamiseen ja järjestämiseen.

Veteraanityötä

Kilta on järjestänyt jo viisitoista vuotta peräkkäin teatterinäytöksen Oulun kaupunginteatterissa tai Teatteriravintola Riossa, jonka tuotoilla on tuettu 15 veteraanin vuotuisia virkistysleirejä Kalajoella. Killan edustaja on käynyt esittämässä killan tervehdyksen virkistysviikon päättäjäistilaisuudessa. Lisäksi kilta on ollut aktiivinen veteraanien hyväksi järjestettyjen kerä-

ysten toteutuksessa jo vuosien ajan. Joka vuosi Oulussa on järjestetty vähintään kaksi kaksipäiväistä lipas-keräystä varusmiesten voimin markettien edustoilla ja kävelykadulla. Näissä tapahtumissa kiltamme jäsenet ovat toimineet keräysten järjestelijöinä. Lisäksi useana vuonna keräys on toteutettu Oulun jäähallissa Kärppäpelien yhteydessä kiltalaisten voimin. Paikallisten messutapahtumien yhteydessä olemme aina toteuttaneet lipas-keräyksen veteraanien hyväksi.

Palkitseminen

Pohjan Pioneerikillalla on oma kiltaveljen Pekka Hongan suunnittelema pienoislippu, joka otettiin käyttöön vuonna 1985. Pienoislippu on arvokain killan palkitsemisesineistä. Kilta on palkinnut 22 henkilöä ja yhteisöä pienoislipulla killan hyväksi tehdystä työstä. Palkitsemistapoina käytetään myös levykkeitä sekä **Rauno Huggin** suunnittelemaa pientä ja isoa ansiolautasta. Pohjan Pioneeripataljoonan vuoden kouluttaja palkitaan kiikarilla, joka luovutetaan Schmardenin päivän juhllisuuden yhteydessä,

Aukeaman kuvat vasemmalta lukien:

- Hiukkajarjoituksen linnoituskurssilaiset rakentamistyössä.
- Linnoituskurssilaiset valmiin linnoituksen äärellä kurssin lopuksi, takana oikealla linnoituskurssin johtaja Väinö Heikkala.
- Sillan vihkiäistilaisuudessa 10.8.2013 silta-kurssin puuhamiehet yhteiskuvassa, vasemmalta Ilmari Kyllönen (kurssin johtaja), Markku Liimatainen ja Seppo Suhonen (kouluttajia).
- Vartiuksen kenttäsilta mönkijän koeajotestissä, kyllä kesti!

Pohjan Pioneerikilta ry

tämä on tapahtunut jo 24 kertaa. Killta hankki myös palkitsemisvälineeksi pöytästandaarin vuonna 2004 ja niitä on jaettu 38 kappaletta. Jokaisesta kotiutuvasta saapumisesta palkitsemme yhden varusmiehen Hakku-lehden vuosikerralla, kaksi varusmiestä ansiolautausilla ja kolme varusmiestä pronssilevykkeillä. Järjestämme jokaiselle saapumiselle POHPIONP:ssä kiltainfotilaisuuden, jossa kerromme kiltamme toiminnasta. Näistä tulee vuosien saatossa tulevia kiltalaisia, kun vaan järjestämme aktiivista koulutustoimintaa.

Sillan rakentajat

Jäsenillä on mahdollisuus osallistua killan järjestämiin erilaisiin tilaisuuksiin muutaman kerran vuodessa. Tapahtumat ovat retkiä, tutustumiskäyntejä, killan perhepäivä sekä erilaisia koulutustilaisuuksia.

Koulutustapahtumat on toteutettu pääosin MPK:n kursseina, joko sotilaallisia valmiuksia palvelevina kursseina tai varautumiskoulutuksina. Killta on osallistunut osanottajina ja kouluttajina Pohjois-Suomen Kiltapiiriin vuosittain kertautuviin tapahtumiin. Lisäksi olemme joka vuosi mukana valtakunnallisissa pioneeri- ja suojelujotoksissa kilpailijoina sekä toimitsijoina ja joka viides vuosi järjestäjinä. Killta on toteuttanut jotoksen Kajaanissa 2004, 2009 ja hoitaa sen myös tänä vuonna 25.-27.7.2014.

Killan yksi merkittävä tavaramerkki on siltojen rakentaminen MPK:n kursseina. Tähän mennessä olemme rakentaneet 13 siltaa Oulun lähiympäristössä ja Kainuussa. Sillat ovat olleet puurakenteisia kenttäsiltoja, teräspalkkisiltoja tai riippusiltoja. Näyttävän killan rakentama silta on Siikajoen yli rakennettu 70-metrin jännemittainen riippusilta vuodelta 2012. Viime vuonna rakensimme puurakenteisen kenttäsiltaa Kainuun Rajavartiostolle Vartiuksen raja-aseman pohjoispuolelle rajavyöhykkeellä. Siltojen rakentaminen näyttää jatkuvan myös

tulevaisuudessa. Tänä vuonna rakennamme kaksi puusiltaa, toinen Kainuun Rajavartiostolle Kuusamoon ja toinen Lumijoen kunnan hiihtostadionin silta latureitille. Lisäksi toteutamme tänä vuonna Pohjois-Pohjanmaan ELY:n tilaaman palkkikalustusillan kokoamisen Liminkaan Temmesjoen yli kevyenliikenteen väylälle. Tähän olemme valmistautuneet järjestämällä kaksi kalustusiltakurssia Kainuun Prikaatissa vuosina 2011 ja 2013. Lisäksi vuodelle 2015 on suunnittelussa kaksi puusiltaa, toinen tulee Kainuun Rajavartiostolle Suomussalmelle ja toinen Siikalatvan kunnalle Kurunevaan.

Pioneerikoulutusta

Toinen killan osaamisen tavaramerkki on linnoituskoulutus. Killan jäsenet ovat toimineet kouluttajina että koulutettavina linnoituskursseilla, joita on järjestetty Hiukkavaarassa lähes kymmenen kappaletta. Ensimmäinen linnoituskurssi järjestettiin vuonna 1993 Hiukkavaarassa, heti MPK:n koulutustoiminnan alkamisen jälkeen. Killta sai tilauksen Rukajärven Historia-yhdistykseltä järjestää siltakurssi 2015 Salpa-linjaan kuuluvan Änkäisten tukikohdan ja asemien lahonneiden puuosien korjaustyöstä. Kurssi toteutetaan MPK:n kursseina.

Kolmas killan tavaramerkki on suojelu- ja varautumiskoulutus. Killan jäsenistöön kuuluu muutamia suojelukoulutuksen saaneita reserviläisiä, jotka ovat kehittäneet omaa erikoisosaamistaan siten, että heidän koulutustaitojaan on käytetty ja käytetään vuosittain myös oman toiminta-alueemme ulkopuolella, mm. valtakunnallisissa pioneeri- ja suojelujotoksessa. Lisäksi killan jäsenet ovat toimineet kouluttajina erilaisilla yhteiskunnan poikkeusolojen varautumiskursseilla, kuten Sähkö- ja Tilityö-kursseilla ja Killan perhepäivään on sisällytetty kodin turvallisuuteen liittyvänä ensisammus- ja kiltalaisten perheenjäsenille.

Killan kotisivut rakensi aiempi sihteeriimme **Kalervo Mäkelä** vuonna 1998. Kiltamme on saanut MPKL:n tunnustuksena 2. kunniamaininnan kiltakissassa vuosina 2005 ja 2014 ja se valittiin vuoden killaksi 2013. Valintaperusteissa on ollut pääpaino aktiivisessa koulutustoiminnassa. Lisäksi kiltamme jäseniä on valittu vuoden kiltalaisiksi **Väinö Heikkala** 2009, **Antero Mikkonen** 2011 ja **Seppo Suhonen** 2012.

Kätten jälki

Tänä vuonna Pohjan Pioneerikilta tulee toimineeksi 36 vuotta. Historiansa aikana kiltamme on vakiinnuttanut asemansa aktiivisten pioneerikiltojen joukossa. Jäsenmäärämme pysyttelee noin 150 jäsenen tasolla, iloksemme joukossa yhä myös sotiemme veteraaneja. Killan alkutaipaleella veteraanien määrä oli parhaimmillaan lähes 40, tämän vuoden alussa heitä oli 3.

Nuoria pyrimme saamaan mukaan toimintaan pioneeri- ja suojelujotoksilla sekä erilaisilla vapaaehtoisilla kursseilla ja harjoituksilla. Olemme saaneet myös muutaman aktiivisen pioneeriupseerireserviläisen mukaan kouluttajatoimintaan. Aktiivinen ja ajantasainen tiedottaminen kotisivujen kautta on tänä päivänä hyvän toiminnan eräitä tunnusmerkkejä. Varsinkin nuorempi reserviläispolvemme on tottunut siihen hakiessaan tietoa erilaisista aktiviteeteista.

Kiltatyö ja reserviläistoiminta ovat hyviä vapaa-ajan harrastusmuotoja liikunnallisine tapahtumineen ja vahvistavat osaltaan myös nuortemme osalta usean kerran viime aikoina hyväksi todettua maanpuolustustahtoa. Nuoret reserviläiset saadaan toimintaan mukaan, kun meillä on tarjota aktiivista koulutustoimintaa. Eräs siltakurssilla mukana ollut kiltalainen totesi, että tällainen koulutus on mielenkiintoista, kun saa nähdä kätensä töiden tuloksia konkreettisesti.

Suomen itsenäisyys pelastettiin 70 vuotta sitten Karjalankannaksella ja Suomenlahden eteläpuolella Virossa. Miten Saksan itärintaman pohjoiskulman tapahtumat vaikuttivat Suomen asemaan ja suomalaisten taisteluun? Miksi Suomen puolustus murtui Valkeasaarissa ja miksi puna-armeijan hyökkäys pysähtyi Tali-Ihantalassa?

Lähde *Suomen Sotilaan* ainutlaatuiselle lukijamatkalle 21.-24.8.2014 Kannakselle ja Viroon 70 vuoden takaisille taistelupaikoille ja saat vastauksen ratkaisutaisteluiden ratkaiseviin kysymyksiin. Oppaana Kannaksella kokenut ja arvostettu sotahistoria-oppas everstiluutnantti Esa Urhovaara. Saksan roolia vuoden 1944 torjuntataisteluissa ja taisteluista Suomenlahden eteläpuolella valottaa toisena oppaana ja matkanjohtajana lehtemme erikoistoimittaja, useita sotahistoriallisia artikkeleita ja kirjoja tehnyt HuK Kari Kuusela. Vastuullinen matkanjärjestäjä on lähialueidemme sotahistoriamatkailuun erikoistunut, huippuasiantunteva ja luotettava osaja JAPI-MATKAT Oy.

SUOMEN SOTILAAN LUKIJAMATKA 21.-24.8.2014

Vuoden 1944 ratkaisutaistelupaikoille Karjalankannakselle ja Viroon

VIELÄ MUUTAMA PAIKKA!

Matkan hinta Suomen Sotilaan kestotilaajille NYT VAIN 495,00 € / hlö

Normaalihinta muille kuin lehtemme kestotilaajille 520,00 € / hlö. Tilaa jaettu 25 €. Paikkoja riittää vain nopeimmille. Varaa paikkasi heti! HUOM! Hinta sisältää ryhmäviisumin. Mikäli sinulla on oma voimassa oleva Venäjän viisumi, vähennetään matkahinnasta 70 €! (Esim kestotilaaja, jolla oma viisumi, matkan hinta 425,00 € / hlö). Lisäohjeita matkanjärjestäjältä.

Matkareitti ja alustava ohjelma (täsmennykset ohjelmaan keväällä 2014):

21.8. Helsinki - Vaalimaa - Viipuri - Ihantala - Terijoki

Puna-armeijan hyökkäyksen pysähtyminen Viipurin valtauksen jälkeen. Taistelut ja tilanne Kannaksella ja Suomen rintamalla sekä Saksan itärintamalla alkuvuodesta ja kesällä 1944.

22.8. Terijoki - Siestarjoki - Valkeasaari - Kronstadt - Krasnaja Gorka - Oranienbaum - Narva

Puna-armeijan suurhyökkäys ja Valkeasaaren murtuminen, Leningradin rintama ja Kronstadtin rooli Pietarin-Leningradin puolustuksessa 1919-1944. Puna-armeijan

ulosmurtautuminen Leningradin piirityksenkaudesta ja eteneminen Narvajokilinjalte keväällä 1944.

23.8. Narva - Narva-Joesuu - Sinimäki - Äksi - Tartto

Taistelu Virossa vuoden 1944 kevästä syksyyn 1944. Painopiste Narva, Sinimäet ja Tarton suunta.

24.8. Tartto - Tallinna - Helsinki

Suomen irtautuminen sodasta ja Viron valtaus. Ostos- ja vapaa-aikaa Tallinnassa. Yhteinen matkan päättötilaisuus laivalla.

Matkanjärjestäjät pidättävät oikeuden muutoksiin matkaohjelmassa.

Matkan hinta sisältää:

Laadukkaat ja asiantuntevat opas-palvelut. Kuljetuksen linja-autolla, majoituksen kahden hengen huoneissa, aamiaiset, neljä ruokailua, ryhmäviisumin, hoitokuluvakuutuksen, laivamatkan kansipaikoin sekä sisäänpääsymaksut ohjelmaan kuuluviin kohteisiin.

Varaa matkasi heti: myynti@japi-matkat.fi tai 05 3559365

Lisätietoja reitistä ja matkaohjelmasta Kari Kuusela, kari.kuusela@suomensotilas.fi tai 0400 157158

Vähennä vesiliirron riskiä. Renkaiden urasyvyys ratkaisee.

Continental kesärenkaat.
Premiumia auton ja tien välissä.

Riittämättömästä urasyvyydestä johtuva vesiliirto.

Kun rengas menettää kontaktin märkään tienpintaan ja alkaa kellua pinnan päällä, syntyy vesiliirto, joka johtaa ajonhallinnan menetykseen. Vesiliirtoon joutumisen riskiä voi vähentää oikeanlaisilla renkailla ja niiden riittäväällä urasyvyydellä.

Uusi rengas

- Riittävästi kulutus pintaa
- Rengas säilyttää kosketuksen tiehen.

3 mm urasyvyys

- Vähemmän kulutus pintaa
- Vesi pääsee kiilautumaan renkaan ja tien väliin
- Jarrutusmatkat pitenevät

1.6 mm urasyvyys (lakisääteinen minimi)

- Riittämätön kulutus pinta
- Vesi renkaan alla estää renkaan kontaktin tiehen
- Huomattavasti pidentyneet jarrutusmatkat